

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 39/2026
VAŠE ZNAČKA:
VYŘIZUJE: Bc. Zuzana Koppanová
DNE: 9. března 2026

ŽADATELKA: [REDACTED]

Vážená [REDACTED]

k Vaší žádosti, doručené Okresnímu soudu v České Lípě dne 03. 03. 2026, a po telefonickém upřesnění Vaší žádosti, Vám v příloze zasílám v anonymizované podobě pět odsuzujících rozhodnutí Okresního soudu v České Lípě (neoprávněné nakládání s NPS § 283 tr. zák., ve znění účinném od 1. 1. 2026), včetně pěti rozhodnutí krajského soudu.

K bodu č. 2 a 3. doplňuji, že program ISAS zdejšího soudu žádná taková rozhodnutí nevyhledal.

příloha: svazek

S pozdravem

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v. r.
místopředsedkyně soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Zuzana Koppanová.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem JUDr. Mgr. Pavlem Křížem v hlavním líčení konaném dne 6. února 2023 v České Lípě

takto:

Obžalovaný

je vinen, že

od přesně nezjištěné doby do 15:40 hodin dne 4. 9. 2022 ve [redacted] [redacted] [redacted] v objektu věznice na adrese [redacted] č.p. [redacted] jako odsouzený vykonávající úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 25 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který mu byl uložen rozsudkem Nejvyššího soudu sp. zn. 6 Tz 44/2022 ze dne 30. 6. 2022, který nabyl právní moci téhož dne, aniž by disponoval oprávněním nakládat s psychotropními látkami a ačkoli si byl vědom toho, že závažným způsobem porušuje regulovaný a kontrolovaný režim daný zejména ustanovením § 28 odst. 1 a § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, měl u sebe v ústavní blůze pro jiného uschovaný balíček smotaný z izolepy a obsahující celkem 10 plastových sáčků se žlutou krystalickou látkou o celkové hmotnosti 4,97 g bez obalů, ve které bylo chemickým zkoumáním prokázáno 3,71 g čistého metamfetaminu, který patří mezi psychotropní látky uvedené v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, a tohoto jednání se dopustil přesto, že si během výkonu trestu odnětí svobody neplnil své povinnosti a měl závažné nedostatky v dodržování vězeňského režimu,

tedy

- neoprávněně pro jiného přechovával psychotropní látku,
- podstatně ztížil výkon rozhodnutí soudu tím, že se dopustil závažného jednání, aby zmařil účel trestu,

čímž spáchal

- přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. h) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **14 (čtrnácti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to pevné látky o celkové hmotnosti 2,13 g bez obalů, ve které byl prokázán metamfetamin, a 10 kusů kontaminovaných plastových sáčků, vše uloženo v sáčku č. [REDAKCE] v režimovém skladu Policie ČR, KŘP [REDAKCE] kraje, Odboru správy majetku, Oddělení materiálně technického zabezpečení, [REDAKCE]

Odůvodnění:

1. Po provedení hlavního líčení dospěl Okresní soud v České Lípě k závěrům, které jsou vyjádřeny ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] u hlavního líčení po poučení a výzvě samosoudce prohlásil, že se cítí vinen ze spáchání skutku, který mu byl kladen za vinu, souhlasil také s popisem skutku a s právní kvalifikací, kterou navrhla státní zástupkyně v obžalobě. Obžalovaný dále prohlásil, že veškeré skutečnosti uvedené v obžalobě považuje za nesporné a prohlásil svoji vinu. Státní zástupkyně přítomná při hlavním líčení prohlásila rovněž veškeré skutečnosti zachycené v návrhu na potrestání za nesporné a její stanovisko před rozhodnutím soudu o přijetí prohlášení viny bylo kladné. Obžalovaný byl také poučen o následcích spojených s jeho prohlášením viny ve smyslu příslušných ustanovení trestního řádu. Soud následně usnesením rozhodl, že přijal prohlášení viny obžalovaným a dále bylo rozhodnuto tak, že v rozsahu tohoto prohlášení nebude prováděno dokazování.
3. Vzhledem k výše uvedenému byla proto Okresním soudem v České Lípě zcela akceptována obžaloba a obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] byl uznán vinným přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. h) trestního zákoníku. Popis skutku a použitá právní kvalifikace byla beze změn převzata z obžaloby s ohledem na prohlášení viny obžalovaným.

4. Okresní soud v České Lípě se proto zaměřil na úvahy o druhu trestu a jeho výměře. Podle aktuálního rejstříku trestů ke dni hlavního líčení má obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] celkem 8 záznamů, které počínají již v roce 2010. V současné době vykonává trest odnětí svobody ve věznici s ostrahou, kdy výstup z výkonu trestu má značen dne 7. 2. 2023.
5. Soud také vycházel z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný byl podle použité právní kvalifikace podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, ohrožen trestní sazbou 1 rok až 5 let. Obžalovaný se k trestné činnosti plně doznal, zcela zásadně mu tak polehčuje jeho prohlášení viny a bezvýhradné doznání k trestnému činu, což lze hodnotit v jeho prospěch jako polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku. Spáchané trestné činnosti také upřímně litoval ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jako přitěžující okolnost v jeho neprospěch ovšem hovoří trestní minulost ve smyslu § 42 písm. p) trestního zákoníku a jeho 8 záznamů v Rejstříku trestů, na obžalovaného je tak nutno nahlížet jako na recidivistu, který opakovaně páchá trestnou činnost.
6. Po zhodnocení výše popsaných polehčujících a přitěžujících okolností dospěl soud k závěru, že obžalovanému nelze za jeho opakovanou trestnou činnost uložit jiný, než přímý, nepodmíněný trest odnětí svobody. Tomu také odpovídá skutečnost, že přestože na obžalovaného bylo v minulosti působeno opakovanými tresty, obžalovaný si z těchto trestů nevzal sebemenší ponaučení. Je zřejmé, že výchovné působení a pobyt ve výkonu trestu odnětí svobody se míjí účinkem, neboť obžalovaný trestnou činností neustále opakuje, a to dokonce i ve výkonu trestu odnětí svobody, a proto je nutno akcentovat represivní složku trestu a je na místě uložení nepodmíněného trestu. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] byl ohrožen trestní sazbou v rozmezí 1 rok až 5 let. Ze všech shora naznačených důvodů byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody na samé spodní hranici trestní sazby, kterou byl ohrožen, a byl mu uložen trest ve výměře 14 měsíců.
7. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť dle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku splňuje podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice.
8. Dále byl soudem uložen trest propadnutí věci, a to pevné látky o celkové hmotnosti 2,13 g bez obalů, ve které byl prokázán metamfetamin, a 10 kusů kontaminovaných plastových sáčků, vše uloženo v sáčku č. [REDAKCE] v režimovém skladu Policie ČR, KŘP [REDAKCE] kraje, Odboru správy majetku, Oddělení materiálně technického zabezpečení, [REDAKCE]. Ve smyslu zákonného ustanovení je v případě zajištěné věci, zde OPL, podstatné jejich užití ke spáchání trestného činu ve smyslu zákonného ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odst. 1 písm. b) trestního řádu

napadat opravným prostředkem. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 6. února 2023.

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 6. června 2023 v trestní věci obžalovaného: [REDAKCE] o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 6.2.2023, č.j. 3 T 12/2023-108,

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným, že od přesně nezjištěné doby do 15:40 hodin dne 4.9.2022 ve [REDAKCE] v objektu věznice na adrese [REDAKCE] jako odsouzený vykonávající úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 25 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který mu byl uložen rozsudkem Nejvyššího soudu, sp. zn. 6 Tz 44/2022, ze dne 30.6.2022, který nabyl právní moci téhož dne, aniž by disponoval oprávněním nakládat s psychotropními látkami a ačkoli si byl vědom toho, že závažným způsobem porušuje regulovaný a kontrolovaný režim daný zejména ustanovením § 28 odst. 1 a § 28 odst. 3 písm. b) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů, měl u sebe v ústavní blůze pro jiného uschovaný balíček smotaný z izolepy a obsahující celkem 10 plastových sáčků se žlutou krystalickou látkou o celkové hmotnosti 4,97 g bez obalů, ve které bylo chemickým zkoumáním prokázáno 3,71 g čistého metamfetaminu, který patří mezi psychotropní látky uvedené v příloze č. 5 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, a tohoto jednání se dopustil přesto, že si během výkonu trestu odnětí svobody neplnil své povinnosti a měl závažné nedostatky v dodržování vězeňského režimu.
Soud prvního stupně jednání obžalovaného právně kvalifikoval jednak jako přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku a jednak jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, a v trestní sazbě § 283 odst. 1 tr. zákoníku mu uložil trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Dále obžalovanému byl uložen podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku trest propadnutí věci, a to metamfetaminu v celkové hmotnosti 2,13 g a 10 kusů kontaminovaných pastových sáčků.
2. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný [REDAKCE] v zákonné lhůtě odvolání, v němž uvedl, že se ke skutku dozual, ale pouze přechovával nalezený balíček u něž nevěděl, co obsahuje. Obsah balíčku nikomu nenabízel, neměl s balíčkem žádné úmysly, pouze balíček našel a následně byl u něj objeven Vězeňskou službou. Z tohoto důvodu nechápe, proč byl odsouzen pro drogovou trestnou činnost.
3. Krajský soud projednal věc v nepřítomnosti obžalovaného [REDAKCE] neboť obžalovaný byl o konání veřejného zasedání řádně vyrozuměn vz. 14 tr. řádu na adresu, kterou v uyní Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Píhalová.

posuzované věci označil za korespondenční, kdy vyrozumění mu bylo doručeno fikcí dne 25.5.2023, jak plyne z doručenky na č.l. 129 spisu. Obžalovaný byl vzorem 14 tr. řádu poučen o tom, že veřejné zasedání může proběhnout v jeho nepřítomnosti. Lhůty stanovené v ustanovení § 233 odst. 2 tr. řádu k přípravě k veřejnému zasedání tak byly u obžalovaného zachovány. Obžalovaný se k veřejnému zasedání nedostavil, aniž by svoji neúčast u veřejného zasedání řádně omluvil, nepožádal o odročení veřejného zasedání. V řízení tak byly splněny zákonné předpoklady pro částečné projednání věci v nepřítomnosti obžalovaného.

4. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaného odvolání podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroku o trestu napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení napadeného výroku předcházelo, a výroku o vině, v němž má výrok o trestu svůj podklad, a následně dospěl k těmto závěrům.
5. V rámci přezkoumání věci musí krajský soud konstatovat, že v průběhu řízení neshledal žádné takové procesní vady či pochybení, které by měly vliv na správnost a zákonnost řízení předcházejícího vyhlášení napadeného rozsudku či na správnost a zákonnost jednotlivých výroků napadeného rozsudku. Hlavní líčení proběhlo plně v souladu s trestním řádem při zachování všech práv obžalovaného a nebyly zjištěny žádné takové důvody, na které by bylo třeba reagovat postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu a napadený rozsudek zrušit.
6. Soud prvního stupně pak v rámci hlavního líčení zákonným způsobem přijal ve smyslu ustanovení § 206c odst. 4 tr. řádu prohlášení viny obžalovaného a řádně jej poučil o důsledcích takového procesního postupu. Soud prvního stupně tak ve věci stran výroku o vině nikterak nepochybil, když učinil v návaznosti na svůj procesní postup skutkové závěry ve shodě s podanou obžalobou a uznal obžalovaného vinným ze spáchání jednak přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku a jednak přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Ostatně proti těmto závěrům soudu prvního stupně ani žádná z procesních stran nebrojila, a obžalovaný ani ve smyslu ustanovení § 206c odst. 7 tr. řádu a § 246 odst. 1 písm. b) tr. řádu brojit nemohl. Krajský soud tak nemohl přihlídnout ani k argumentaci obžalovaného v podaném odvolání, neboť ta směřovala proti výroku o vině, v jehož rozsahu obžalovaný prohlásil vinu a soud prvního stupně ji přijal.
7. Krajský soud tak v řízení předcházejícímu vyhlášení napadeného rozsudku, jakož i ve výroku o vině, v němž má výrok o trestu svůj podklad, neshledal žádné vady, které by mohly mít vliv na zákonnost a správnost odvoláním napadeného výroku o trestu.
8. Krajský soud se pak plně ztotožnil i se závěry soudu prvního stupně stran uloženého trestu, jak co do techniky jeho uložení, tak co do jeho druhu a výměry. Krajský soud musí na úvod zdůraznit, že soud prvního stupně se ve smyslu ustanovení § 38 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku, stejně jako ve smyslu ustanovení § 41 a § 42 tr. zákoníku, vypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi významnými pro své rozhodnutí, přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a k poměrům obžalovaného. Soud prvního stupně správně uzavřel, že při souběhu více trestných činů je nutno obžalovanému ukládat úhrnný trest ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku, kdy trest se obžalovanému uloží v trestní sazbě trestného činu nejpřísněji trestného. Tím je pak přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, za nějž lze uložit jeho pachateli trest odnětí svobody od 1 do 5 let. Soud prvního stupně dostatečným způsobem zohlednil skutečnost, že obžalovaný prohlásil svoji vinu, čímž napomohl k vyřízení posuzované trestní věci, kdy prohlášení viny v sobě zahrnuje i doznání pachatele k trestné činnosti. Na druhou stranu pozornosti soudu prvního stupně neuniklo, že obžalovanému ve věci přitěžovalo, že již byl v minulosti trestně

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

stíhán. Krajský soud musí dále nad rámec úvah soudu prvního stupně doplnit, že obžalovanému dále přitěžovalo ve smyslu ustanovení § 42 písm. a), n) tr. zákoníku, že se stíhaného jednání dopustil s rozmyslem a že se dopustil více trestných činů. Společenská škodlivost jednání obžalovaného nebyla v řízení žádnou zásadní skutečností snižována, naopak byla zvyšována tím, že se obžalovaný stíhaného jednání dopustil v době výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody. Obžalovaný je osobou trestněprávně již dosti narušenou, kdy má v opise trestů 3 přičitatelné záznamy, opakovaně v minulosti čelil nepodmíněnému trestu odnětí svobody, kdy se nyní posuzované trestné činnosti dopustil ve výkonu jednoho z nich. Obžalovaný naposledy vystoupil z výkonu trestu dne 7.2.2023. Z uvedeného je zcela evidentní, že instituty trestněprávní politiky u obžalovaného dlouhodobě selhávají a nevedou obžalovaného ke změně způsobu života. Za takové situace nelze soudu prvního stupně vyčítat, že ve smyslu ustanovení § 55 odst. 2 tr. zákoníku dospěl k závěru, že řádného způsobu života nelze u obžalovaného dosáhnout jiným způsobem než uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody. Krajský soud pak neměl výhrady ani k výši uloženého trestu, který soud prvního stupně obžalovanému uložil takřka na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, tedy hluboko v její dolní polovině. Takový postup soudu prvního stupně zcela odpovídá procesnímu postoji obžalovaného v řízení, když tento prohlásil svoji vinu, neboť za absence takového postoje by připadalo v úvahu trest ukládat v druhé čtvrtině zákonné trestní sazby. Na uložený trest ze strany soudu prvního stupně pak nelze v žádném případě nahlížet vzhledem k výše uvedenému jako na nepřiměřeně přísný. Naopak soudem prvního stupně uložený trest lze ze shora uvedených důvodů označit za spíše mírnější, odpovídající všem rozhodným okolnostem případu, osobě obžalovaného, jeho trestněprávní narušenosti a zejména pak možnostem jeho nápravy. Soud prvního stupně odpovídajícím způsobem zařadil obžalovaného k výkonu trestu do věznice s ostrahou, neboť pro to splňoval veškeré zákonné předpoklady ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Krajský soud neměl žádných výhrad ani vůči uložení trestu propadnutí věci ve smyslu ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť psychotropní látku zajištěnou u obžalovaného a sáčky, v níž byla uložena, lze považovat za nástroj stíhané trestné činnosti. Krajský soud tak k technice ukládaného trestu ze strany soudu prvního stupně, stejně jako k druhům a výměrám uložených trestů neměl žádných výhrad a plně se se závěry soudu prvního stupně stran individualizace trestů ztotožnil.

9. Vzhledem k tomu, že krajský soud nezjistil důvod ke změně nebo zrušení napadeného rozsudku v žádném z učiněných výroků, odvolání obžalovaného jako zcela nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obžalovaná může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na

zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 06.06.2023

Mgr. Lukáš Korpas, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje **Petra Píhalová**
Petra Píhalová
Digitélně podepsal
Petra Píhalová
Datum: 2023.06.12
10:04:47 +02:00

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26. srpna 2021 samosoudcem JUDr. Mgr. Pavlem Křížem takto:

Obžalovaný

je vinen, že

1. v přesně nezjištěném období od počátku března 2020 do poloviny dubna 2020 v [REDACTED] [REDACTED] v ulici [REDACTED] v areálu [REDACTED] [REDACTED] v zadní části budovy čp. [REDACTED] poskytl celkem ve 3 případech dohromady přibližně 10 gramů metamfetaminu zvaného pervitin [REDACTED] [REDACTED] narozenému [REDACTED] [REDACTED] z toho ve dvou případech výměnou za dva mobilní telefony prostřednictvím dosud neustanovené osoby a v jednom případě výměnou za notebook,

2. v přesně nezjištěném období od dubna 2020 do poloviny prosince 2020 v [REDACTED] [REDACTED] v ulici [REDACTED] v areálu [REDACTED] [REDACTED] v zadní části budovy čp. [REDACTED] poskytl přibližně ve 45 případech dohromady přibližně 45 g metamfetaminu zvaného pervitin většinou za 1.500 Kč za 1 g, celkem za částku přibližně 67.500 Kč, [REDACTED] [REDACTED] narozenému [REDACTED] [REDACTED]

příčemž metamfetamin je psychotropní látka, která je uvedena v příloze č. 5 vyhlášky č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách ve znění pozdějších změn a doplňků, a uvedeného jednání pod body 1. – 2. se dopustil s vědomím, že se o takovou látku jedná, a ačkoliv nedisponoval povolením k zacházení s psychotropními látkami,

tedy

pod body 1. - 2.:

neoprávněně prodal a jinak jinému opatřil psychotropní látku,

čímž spáchal

pod body 1. - 2.:

přechin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Odůvodnění

1. Obžalovaný je na základě obžaloby doručené soudu dne 3. 6. 2021 stíhán pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný ■■■■■ u hlavního líčení popřel skutky, které jsou mu kladeny za vinu. Vypověděl, že nikdy drogy neprodával, nikdy je nebral. Nekouří, nepije, je slušný člověk, který vždycky pracoval. Co se týká ■■■■■ který prohlašuje, že telefon a noťas koupil za drogy – to není pravda. Koupil je za peníze. Druhý den si pro ten telefon přišel pán a ■■■■■ ■■■■■ sebou přivedl. Obžalovaný vrátil ten telefon tomu pánovi, kterému byl odcizen a dohodl se s ■■■■■ ■■■■■ že až bude brát důchod, že si pro peníze přijede do ■■■■■ v ■■■■■ ■■■■■ Když tam přijel, on vyšel, řekl, že peníze nemá, když viděl, v jakém je stavu, dal mu ještě krabičku cigaret a 200 Kč a řekl mu, že už mu peníze dávat zpátky nemusí. Co se týká pana ■■■■■ to je člověk, který se na něj nalepil. Obžalovaný v té době kupoval palety elektroniky na ■■■■■ ■■■■■ to pak rozebíral a prodával na netu. Tenhle člověk mu s tím pomáhal. Až když se rozešli ve zlém, kdy zjistil, že ho totálně okrádá o všechno, také zjistil, že mu dával i prášky na spaní do pití. Dával mu i drogy do pití. To mu pak řekl člověk, který s nimi taky dělal, jeho kamarád, také mu je ukazoval – klasický prášky na spaní, ale nevzpomene si na jméno toho člověka, vždycky mu říkal jen přezdívkou ■■■■■ Oni se pak nepohodli, tak mu všechno vyprávěl, co se děje kolem drog a kolem takových lidí. On chtěl, aby se stal závislým na drogách a aby od něj kupoval drogy. Zjistil, že pan ■■■■■ byl velký prodejce drog. Když se s ním viděl naposledy, tak mu ukradl 10 kamer, od té doby se viděli už jen na dálku, a to mu sliboval, že se mu pomstí. Třeba se mu stalo, když řídil auto, v osm hodin večer usnul a narazil do sloupu. To se mu nikdy v životě nestalo. Prostě v osm hodin večer usnul jako špalek a narazil přímo do sloupu, protože oni mu dávali prášky na spaní do pití. Policie jej testovala a byl pozitivní na

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

drogy – amfetamin, přitom je nikdy nebral. Odběr biologického materiálu odmítl z toho důvodu, že oni se ho ptali 20 minut po tom, co narazil do sloupu. Byl v takovém šoku, že se mi nechtělo nikam. Pana [REDACTED] uviděl poprvé, když byl na [REDACTED] Pan [REDACTED] se tam k němu přifařil někdy v noci, když větral, když vařil. Tam se seznámili, přišel za ním, zeptal se, jestli nemá cigaretu. Začal si tam stěžovat, jak je na tom špatně. Takhle se seznámili. Tyhle lidi, kteří jsou celý život zavření, tak oni umí ovlivnit lidi. Obžalovaný nikdy neměl zkušenost s lidmi, že umí takhle lhát.

3. Svědék [REDACTED] [REDACTED] před soudem vypověděl následující. Pravidelně si od obžalovaného kupoval pervitin. Kolikrát mu dával i některé věci, třeba když neměl peníze, tak mu dával třeba domácí kino z domova, prostě věci, který už nepoužíval. Klientelu měl obžalovaný vysokou, chodilo tam zhruba 50 lidí. Kdy poprvé koupil od obžalovaného pervitin si nevzpomíná, gram kupoval kolem patnácti stovek. Většinou zazvonil na [REDACTED] na [REDACTED] a on přišel. Anebo přes Messenger. Několikrát mu to ukázal na váze, několikrát mu to dal nasáčkovaný s tím, že je to zvážené. Kontroloval si kvalitu, váha většinou v pořádku nebyla. K dotazu soudu „*jak ten pervitin vypadal?*“ svědek uvedl, že většinou žlutej a pak ke konci už měl ten bílej. Naposledy kupoval pervitin v prosinci 2020. V kolika případech si kupoval od obžalovaného pervitin přesně neví, uváděl to do spisu (*postavení svědka – 12. 5. 2021*) byla pravda. Na to byl svědek konfrontován se svou výpovědí z přípravného řízení, která byla čtena k čemuž svědek uvedl, že to, co tehdy uváděl, to souhlasí. Pervitin svědek užíval kouřením, odkud ho obžalovaný měl, neví přesně, měl těch dodavatelů víc kvůli kvalitě. Je uživatelem pervitinu od 18 let. Zhruba v 15 letech začal s marihuanou a víkendově i s tím pervitinem, svátečně. S obžalovaným se vídal docela často, protože bydlel přímo naproti [REDACTED] [REDACTED]. Někdy denně, někdy obden. V minulosti měl s obžalovaným spor, protože poslal na jeho družku jednoho svého člověka, který za něj vyřizoval tzv. bordel, ten člověk se dostavil k nim domů, zkoušel ji sexuálně zneužít. Ona mu to řekla, tak tam šel, protože věděl, že je ozbrojený, tak tam šel taky ozbrojený plynovou pistolí a hledal toho, koho poslal, ale nechytil ho. Obžalovaný ho poslal, protože mu dlužil za pervitin. Už neví, kolik mu dlužil – tak 5 000 Kč. Nemá důvod se mu mstít, třeba tím že by vypovídal křivě. Nikdy neřekl obžalovanému, že ho dostane do vězení, nikdy nedával obžalovanému nějaké prášky nebo drogy do pití.
4. Svědék [REDACTED] [REDACTED] jehož výpověď z přípravného řízení, byla u hlavního líčení čtena, vypověděl, že byl nepravidelným uživatelem různých drog od roku 2018 až do léta 2020. Ke konci této doby měl drogy i od jistého [REDACTED] [REDACTED] který pracoval jako [REDACTED] na [REDACTED] [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED] a jezdil v [REDACTED] zn. [REDACTED]. Poprvé měl od obžalovaného v březnu 2020 a to pervitin. Tenkrát mu to sdělil jeden kamarád, kterého nechce jmenovat, že se tam dají vyměnit různé věci za pervitin. V té době bydlel na ubytovně v [REDACTED] [REDACTED] z jednoho pokoje jistému [REDACTED] odcizil mobilní telefon, na značku si již nevzpomíná. K [REDACTED] na [REDACTED] ho zatáhl kamarád, chodilo se k němu někudy zezadu přes rampu, kde ten [REDACTED] měl namontovanou kameru a zvonek na dveřích. Když se zazvonilo, tak obžalovaný se podíval do kamery a poté až teprve otevřel. Šel tam tedy s kamarádem, kamarád šel přímo zezadu od té rampy a on čekal zpozzdálí. Kamarádovi dal ten odcizený telefon, aby ho vyměnil za pervitin. Zpozzdálí vše sledoval a viděl, že kamarádovi otevřel nějaký muž, věk asi [REDACTED] let, měl [REDACTED] a měl [REDACTED] hlas. Kamarád mu předával ten mobilní telefon a ten muž mu předal nějaký sáček s nějakýma šutrama. Když se kamarád od toho muže vrátil, sáček mu předal, kdy se mohlo jedna o cca 2,5 gramu nějakých lesklých kamenů, bylo mu hned jasné, že jde o pervitin. Nijak to nepřevažoval, váha byla jeho odhad. Poté ty šutry doma rozdrtil na prach a následně průběžně užíval, jak šňupáním nosem, tak i nitrožilně jehlou. Po užití měl hned nástup a účinky byly dost silné až přehnané. Po šňupnutí nosem ho hned začalo pálit v nose, poté měl hořkost v puse a účinky vydržely asi jeden den. Po užití jehlou se dostavila neuvěřitelná

euforie, účinky vydržely asi tak 3 dny. Těch 2,5 gramu pervitinu mu mohlo vydržet asi tak do týdne. Podruhé to bylo na počátku měsíce dubna 2020. Zase si krádeží opatřil telefon, a to [redacted] [redacted] [redacted]. Ten kamarád už s ním za tím [redacted] na [redacted] nechťel jít a doporučil mu jiného kamaráda, kterého rovněž nechce jmenovat a který toho [redacted] rovněž znal. Tomu předal telefon a šli na ten [redacted] za tím [redacted] si zase vyměnit za pervitin. Opět čekal stranou, kamarád na té rampě zazvonil na toho [redacted]. Ten, když otevřel – jednalo se o stejného jako v prvním případě, tak mu předal ten mobilní telefon a zase dostal sáček s lesklýma šutrama. Tedy to proběhlo stejně jako v tom prvním případě. Bylo toho zase cca 2,5 gramu pervitinu. Zase to rozdrtil a užil jak šňupáním, tak nitrožilně. Účinky byly stejné jako u prvního případu. Potřetí a naposledy to bylo někdy v polovině měsíce dubna 2020. Z domova si vzal svůj přenosný notebook, značku si již nepamatuje, s tím, že si jej sám u [redacted] vymění za pervitin. V té době mohl mít počítač hodnotu cca 20 000 Kč. Zašel na rampu u té [redacted] na [redacted] [redacted] zazvonil na zvonek a otevřel mu muž stejný jako v těch předchozích 2 případech. Od vidění již věděl, kdo je a pozval ho do objektu. Uvnitř byli jen oni dva a svědek obžalovanému řekl, že by chtěl nějaký pervitin a peníze za ten počítač, řekl mu, že má představu 1 000 Kč a 5 gramů pervitinu. [redacted] s tím souhlasil, vzal si od něho počítač a předal mu 1 000 Kč a sáček s opět lesklýma kamenama, mohlo toho být 5 gramů. Opět ho průběžně užival šňupáním nosem i nitrožilně. Celkem tedy v období od počátku března do poloviny dubna 2020 od toho [redacted] [redacted] dostal výměnou za 2x mobilní telefon po 2,5 g pervitinu a za počítač 5 g pervitinu, celkem tedy 10 g pervitinu, který užil pro svoji potřebu šňupáním i nitrožilně. Od té doby [redacted] neviděl, ani za ním již nechodil. O tom, že pervitin prodával dalším lidem, slyšel, a také v těch třech případech si pro pervitin k němu šel s kamarády, kteří již k němu pro pervitin chodili. Kde [redacted] bral pervitin, neví, neví ani o tom, že by pervitin sám vyráběl. Na [redacted] [redacted] jako [redacted] a byl tam i jako [redacted].

5. Ve věci byly dále provedeny listinné důkazy, jak vyplývá z oznámení o přestupku (čl. 30) ze kterého soud zjišťuje, že při dopravní nehodě dne 9. 5. 2020 v 19:25 se řidič [redacted] [redacted] podrobil orientačnímu testu na drogy, který byl pozitivní na Amfetamin, Metamfetamin/Extázi, odběr krve a moče ke zjištění návykových látek po výzvě odmítnul.
6. K osobě obžalovaného bylo zjištěno následující. Ze sdělení Městského úřadu [redacted] [redacted] (čl. 37) bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl v posledních 5 letech projednáván pro přestupek. Z obsahu Rejstříku trestů byly zjištěny 2 záznamy v rejstříku trestů, naposledy byl odsouzen rozsudkem OS Česká Lípa ze dne 17. 9. 2018, sp. zn. 4 T 68/2018, podle § 146 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 25 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu 30 měsíců, přičemž zkušební doba podmíněného odsouzení skončila 30. 4. 2021. Z obsahu Rejstříku přestupků nebyly zjištěny žádné záznamy vůči obžalovanému.
7. Po zhodnocení před soudem provedeného dokazování a vyhodnocení všech provedených důkazů dospěl soud k závěru, že je namístě vyřešit otázku věrohodnosti jednotlivých provedených důkazů, zejména výpovědi obžalovaného a obou svědků. Obžalovaný odmítl, že by prodával či jinak zprostředkoval prodej nějakých drog komukoliv. K osobě svědka [redacted] uvedl, že od něj koupil telefon, který svědek odcizil, ale za peníze, nikoliv výměnou za drogy, jak uvádí svědek. Nicméně je k tomuto případu usvědčován jednoznačně svědkem [redacted] neboť soud nemá pochybnosti o věrohodnosti výpovědi svědka, neboť svědek [redacted] při své výpovědi z přípravného řízení vypovídal o okolnosti nákupu drog v celém řízení konstantně, velmi podrobně, nebylo zjištěno nic, co by mělo vést svědka [redacted] k podání nepravdivého svědectví. Navíc při své výpovědi dvakrát popsal, že si mobilní telefony opatřil krádeží, což by při nepravdivé výpovědi, respektive při nepravdivém obvinění obžalovaného, rozhodně neuváděl, z čehož soud usuzuje i sebekritiku svědka [redacted] včetně jeho informace o nástupu na detoxikační léčbu v [redacted] [redacted] [redacted]. Dále je usvědčován jednoznačně svědkem [redacted] neboť zde soud opět nemá pochybnosti o věrohodnosti výpovědi svědka, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

svědek [REDAKCE] při své výpovědi, jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem vypovídal o nákupu drog, o jejich množství či okolnostech za kterých drogy pořizoval, v celém řízení konstantně, opět velmi podrobně, soud dále zjistil nic, co by mělo vést svědka [REDAKCE] k nepravdivé výpovědi. Ostatně výpověď svědka [REDAKCE] a [REDAKCE] o tom jak probíhal prodej drog v předmětné lokalitě, i za detailního popisu místa a způsobu prodeje drogy, obě tyto výpovědi jsou shodné a soud neshledal ani v okolnostech prodeje u obou výpovědí rozpory, ze kterých by mohl usuzovat opačně. Naopak jak nevěrohodnou vyhodnotil soud výpověď obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE]. Už samotné seznámení obžalovaného se svědkem [REDAKCE] se soudy jeví jako nepravděpodobné. Obžalovaný vypověděl, že svědek [REDAKCE] k němu přiřáčil někdy v noci, když zrovna věřil a větral, tak se seznámili, přišel za ním svědek, zeptal se, jestli nemá cigaretu a nakonec jej zaměstnal, respektive pomáhal mu rozebírat elektroniku. Dále se soudy jako nepravdivé jeví tvrzení obžalovaného, že právě svědek [REDAKCE] mu sypal do pití prášky na spaní. Přitom z protokolu o dopravní nehodě vyplývá, že dne 9. 5. 2020 v 19:25 se řidič [REDAKCE] [REDAKCE] podrobil orientačnímu testu na drogy, který byl pozitivní na Amfetamin, Metamfetamin/Extázi, odběr krve a moče ke zjištění návykových látek po výzvě odmítnul, což obžalovaný zdůvodnil tím, že odběr krve a moče odmítnul z důvodu šoku po dopravní nehodě. Sám obžalovaný přitom jakékoliv užívání návykových látek ve své výpovědi odmítl s tím, že drogy nikdy nebral. Z logiky věci by tedy vyplývalo, že pokud by při orientačním testu na přítomnost drog tento byl pozitivní, osoba, která nikdy s drogami žádnou zkušenost neměla, naopak by měla zájem na tom, aby se taková okolnost objasnila a nikoliv to, že odmítne po výzvě odběr biologického materiálu. Ze shora uvedených důvodů má soud za to, že výpovědi obou svědků jsou věrohodné, a naopak jako nevěrohodnou vyhodnotil soud výpověď obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE].

8. Co se týče právní kvalifikace, pak obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku. Dle názoru soudu bylo bez nejmenších pochybností prokázáno, že obžalovaný se dopustil skutků popsanych v obžalobě, tedy že neoprávněně prodal a jinak jinému opatřil psychotropní látku, přičemž metamfetamin je psychotropní látka, která je uvedena v příloze č. 5 vyhlášky č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách ve znění pozdějších změn a doplňků, a uvedeného jednání se dopustil s vědomím, že se o takovou látku jedná. Obžalovaný tak porušil zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] způsobem v zákoně uvedeným, porušil či ohrozil zájem chráněný tímto zákonem, a jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.
9. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný má v opisu z evidence Rejstříku trestů 2 záznamy, přičemž z formálních důvodů k prvnímu z nich nelze přihlídnout. Soud neshledal u obžalovaného žádnou polehčující okolnost. Na druhou stranu však obžalovanému přitěžuje jeho trestní minulost, tedy přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. p) trestního zákoníku, tedy že byl již pro trestný čin odsouzen. V minulosti byl obžalovaný odsouzen za trestnou činnost násilného charakteru k trestu odnětí svobody, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 30 měsíců, tedy do 30. 4. 2021, trestnou činnost tak páchal ve zkušební době podmíněného odsouzení. Po zhodnocení výše popsanych polehčujících a přitěžujících okolností dospěl soud k závěru, že obžalovanému nelze za jeho opakovanou trestnou činnost, spáchanou navíc ve zkušební době podmíněného odsouzení, uložit jiný než přímý, nepodmíněný trest odnětí svobody, neboť jakýkoli jiný druh trestu by zjevně u obžalovaného nepřinesl žádný výchovný účinek. Tomu také odpovídá skutečnost, že přestože na obžalovaného bylo působeno

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavlína Krenická

alternativním trestem, obžalovaný si z tohoto trestu nevzal jakékoliv ponaučení. Jak soud již shora uvedl a je třeba opětovně zdůraznit, žalovanou trestnou činnost spáchal obžalovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení, z čehož je zcela zřejmé, že uložený předchozí podmíněný trest na obžalovaného nikterak nezapůsobil. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou ve výměře 1 rok až 5 let nebo peněžitým trestem. Okresní soud tak ze shora uvedených důvodů obžalovanému uložil trest stále v dolní polovině trestní sazby podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, v trvání 2 let, přičemž s ohledem na možnost nápravy obžalovaného považuje soud takto vyměřený trest za plně dostatečný.

10. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou, neboť splňuje podmínky pro zařazení do tohoto typu věznice.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 26. srpna 2021

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 16. prosince 2021 v senátě složeném z předsedy Mgr. Františka Jahůdky a soudců JUDr. Jitky Tomsové a Mgr. Lukáše Korpase v trestní věci obžalovaného: [REDACTED] o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 26. srpna 2021, č.j. 3 T 57/2021 – 69,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu se **nově rozhoduje** tak, že obžalovaný [REDACTED] se **odsuzuje** podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **patnácti (15) měsíců**. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 26.8.2021, č.j. 3 T 57/2021 – 69, byl obžalovaný [REDACTED] uznán vinným z přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustil tím, že

1. v přesně nezjištěném období od počátku března 2020 do poloviny dubna 2020 v [REDACTED] v ulici [REDACTED] v areálu [REDACTED] v zadní části budovy čp. [REDACTED] poskytl celkem ve 3 případech dohromady přibližně 10 gramů metamfetaminu zvaného pervitin [REDACTED] narozenému [REDACTED] z toho ve dvou případech výměnou za dva mobilní telefony prostřednictvím dosud neustanovené osoby a v jednom případě výměnou za notebook,

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Píhalová.

2. v přesně nezjištěném období od dubna 2020 do poloviny prosince 2020 v [redacted] v ulici [redacted] v areálu [redacted] v zadní části budovy čp. [redacted] poskytl přibližně ve 45 případech dohromady přibližně 45 g metamfetaminu zvaného pervitin většinou za 1.500 Kč za 1 g, celkem za částku přibližně 67.500 Kč, [redacted] narozenému [redacted]

příčemž metamfetamin je psychotropní látka, která je uvedena v příloze č. 5 vyhlášky č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách ve znění pozdějších změn a doplňků, a uvedeného jeduání pod body 1. – 2. se dopustil s vědomím, že se o takovou látku jedná, a ačkoliv nedisponoval povolením k zacházení s psychotropními látkami.

2. Za popsany přečin byl obžalovaný napadeným rozsudkem odsouzen podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
3. Proti všem výrokům napadeného rozsudku podal odvolání obžalovaný s odůvodněním, že napadenému rozsudku vytýká nedostatečně zjištěný skutkový stav jakož i nesprávné hodnocení provedených důkazů soudem prvního stupně. Obžalovaný především zpochybňuje věrohodnost svědeckých výpovědí s tím, že celé jeho odsouzení je postaveno na svědectví dvou na první pohled nevěrohodných drogově závislých jedinců s pestrým přestupkovým i trestním rejstříkem. Výpovědi obou svědků jsou nevěrohodné a rozporuplné. Naproti tomu je zcela nepochopitelně zpochybněna jeho výpověď jako člověka s čistým přestupkovým rejstříkem a člověka se dvěma záznamy v rejstříku trestů, avšak s absencí jakéhokoli jednání souvisejícího s omamnými látkami. Obžalovaný prohlašuje, že s omamnými látkami neměl nikdy nic společného a pokud měl v okamžiku dopravní nehody pozitivní test na drogy, pak to bylo jen proto, že bez jeho vědomí mu látky byly přimíchány do jídla a pití, aby spal a mohl být v klidu okrádán odcizovaným zbožím ze skladu. Nikdy by totiž neřídil vozidlo v takovém stavu, aby usnul a narazil do stromu, svého života si váží. Pokud odmítl odběr krve a moči, bylo tomu tak pouze kvůli šoku z nehody.
4. Obžalovaný poukazuje na to, že výpověď svědka [redacted] je vykonstruovaná, protože pokud měl pervitin poskytovat prostřednictvím dosud neustanovené osoby, která nebyla vyslechnuta, nebylo ani prokázáno, že pervitin poskytoval právě on, nebyl jako prodejce ztotožněn a za prodej drogy svědkovi [redacted] je pak odpovědná dosud neztotožněná osoba, která drogu svědkovi [redacted] poskytovala. Obžalovaný namítá, že jeho odsouzení je postaveno na čtení protokolu o výsledku svědka [redacted] z přípravného řízení a není zjevné, proč svědek, který je považován za důvěryhodného, nebyl vyslechnut v hlavním líčení.
5. I odsouzení ve vztahu ke svědkovi [redacted] je postaveno na rozporuplné výpovědi tohoto svědka. Pokud svědek uvádí, že mu to ukázal na váze a několikrát dal nasáčkované, že si kontroloval kvalitu a váhu, pak si obžalovaný nedovede představit, jak si váhu a kvalitu měl kontrolovat a nad tímto tvrzením se nikdo nepozastavil, stejně jak nad tvrzením svědka, že pervitin byl většinou žlutý a ke konci bílý.
6. Obžalovaný poukazuje na svou osobní a profesní situaci, v době kdy měl čín údajně spáchat, s přítelkyní podnikal v oboru [redacted] s přítelkyní má [redacted] Veškeré legální podnikání řídil on, ovládal finance, pouze vše bylo psané na přítelkyni. V době údajného činu měl vysoký obrát a zisk, neměl čas ani důvod k prodeji drog. V době podnikání trávil on s rodinou veškerý čas v [redacted] není zjevné, kam by chodilo velké množství narkomanů. Za obrovskou chybu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

obžalovaný považuje své sociální citění, které ho vedlo k pomoci jiným v podobě rozdávání jídla osobám potřebným, např. bezdomovcům. Dále obžalovaný hodnotí svou profesní minulost v oboru [REDAKCE] kterou považuje za velmi úspěšnou a uzavírá, že osud mu postavil do cesty dva lidi, kterým chtěl pomoci [REDAKCE] kteří kolem něj vytvořili smyčku intrik, aby jej ovládli a jeho sen o úspěšném podnikání v oboru [REDAKCE] skončil tak, že přišel o rodinu, firmu, přátele, bydlení, řidičské oprávnění i auto. Nebyla však zlomena jeho osobnost, jeho touha produkovat a víra. S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto obžalovaný navrhuje, aby byl napadený rozsudek v celém rozsahu zrušen a byl zproštěn obžaloby.

7. Z podnětu včas a řádně podaného odvolání krajský soud přezkoumal podle § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo, a to i s přihlédnutím k vytýkaným vadám, a dospěl k níže uvedeným závěrům.
8. V řízení před soudem prvního stupně nedošlo k procesním vadám či pochybením, které by mohly mít vliv na objasnění věci. Soud prvního stupně provedl dokazování v takovém rozsahu, který odpovídá ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu a jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku, veškeré provedené důkazy hodnotil způsobem, jenž odpovídá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, o správnosti skutkových zjištění soudu prvního stupně nevznikly důvodné pochybnosti a skutkový stav byl zjištěn v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí.
9. Odvolací soud je v zásadě vázán hodnocením důkazů provedeným soudem prvního stupně. Odchýlit od tohoto hodnocení a skutkového stavu obsaženého v napadeném rozsudku by se mohl pouze za podmínek specifikovaných v zákoně. Do hodnocení důkazů soudem prvního stupně by mohl zasáhnout pouze tehdy, pokud by toto hodnocení vybočovalo ze zásad formální logiky, bylo neúplné či nebralo na zřetel podstatné skutečnosti významné pro stanovení skutkových zjištění. Takové nedostatky napadenému rozsudku vytýkat nelze. Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v trestním řádu a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Zmíněné ustanovení definuje důkazní standard v trestním řízení jako "skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti". Trestní řád sice neklade na orgány činné v trestním řízení úkol zjistit objektivní či absolutní pravdu ohledně skutkových okolností daného případu, na druhé straně ovšem vyžaduje vyšší důkazní standard než například pouhé zjištění nejpravděpodobnějšího skutkového stavu věci. Skutkový stav věci je v dostatečné míře zjištěn ve chvíli, kdy zde nejsou žádné důvody o dosaženém zjištění pochybovat, resp. kdy případné nabízející se pochyby mohou být spolehlivě odmítnuty jako nedůvodné. A právě v takové míře byl skutkový stav zjištěn.
10. Pokud obžalovaný vznáší námitku procesního charakteru spočívající v tom, že nebyl v před soudem prvního stupně vyslechnut svědek [REDAKCE] musí krajský soud poukázat na okolnost, že sám obžalovaný i přítomný intervenující státní zástupce souhlasili v hlavním líčení konaném u soudu prvního stupně dne 8.7.2021 se čtením protokolu o výslechu svědka [REDAKCE] z přípravného řízení a pokud za takového stavu soud prvního stupně předmětný protokol o výslechu svědka přečetl, postupoval v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. řádu, tudíž zákonným způsobem důkaz provedl a důvodně z výpovědi svědka [REDAKCE] při zjišťování skutkového stavu vycházel. I z věcného hlediska shledává krajský soud postup soudu prvního stupně správným, neboť výpověď svědka [REDAKCE] není jediným usvědčujícím důkazem, nad to byla věrohodnost výpovědi svědka [REDAKCE] prověřována dalšími důkazy, nebylo

Shodu s prvopísem potvrzuje Petra Plhalová.

proto nezbytně nutné v situaci, kdy procesní strany souhlasily s postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu, svědka [REDAKCE] osobně v hlavním líčení slyšet.

11. Ztěžejní odvolací námitka obžalovaného směřuje vůči hodnocení věrohodnosti výpovědí svědků [REDAKCE] ze strany soudu prvního stupně a tuto námitku shledává krajský soud nedůvodnou. Soud prvního stupně svůj závěr o vině obžalovaného zakládá na výpovědích obou svědků, tj. svědka [REDAKCE] které hodnotí jako věrohodné a s tímto hodnocením se krajský soud ztotožňuje. Ačkoli obžalovaný poukazuje na trestní minulost obou svědků, kteří zneužívají návykové látky a z toho dovozuje jejich nevěrohodnost, nelze pouze tímto izolovaným úhlem pohledu věrohodnost výpovědí obou svědků poměřovat. Sám obžalovaný totiž není trestněprávně bezúhonnou osobou, navíc byl po dopravní nehodě, kterou způsobil, podroben orientační zkoušce na přítomnost omamných a psychotropních látek, přičemž byla v jeho těle zjištěna přítomnost metamfetaminu, proto jeho tvrzení, že nikdy psychotropní látky nepožíval a nemá s nimi nic společného, důvěryhodností neopývá. Vysvětlení obžalovaného, že mu svědek [REDAKCE] spolu s další osobou přezdívanou [REDAKCE] dávali do pití prášky na spaní či drogy, aby ho pak mohli okrádat, je vyvráceno výpovědí svědka [REDAKCE], z níž mimo jiného vyplývá rovněž to, že osobu přezdívanou [REDAKCE] na něj poslal právě obžalovaný za účelem vymáhání dluhu, a jednak je vysvětlení obžalovaného nevěrohodné i proto, že pokud by opakovaně byl obžalovaný uspáván, oblučován drogami a následně okrádán (jak obžalovaný tvrdí), nepochybně by obžalovaný již po prvním zjištění usnutí a okradení učinil opatření, aby se tak již nestávalo a nenechal by se opakovaně uspávat a okrádat, jak tvrdí. Navíc je nevěrohodná obhajoba obžalovaného i proto, že je absurdní, aby osoba zneužívající pervitin jiné osobě tento pervitin dávala spolu s jinými prášky v úmyslu uspat jej, protože pervitin má naprosto jiné účinky, tj. povzbuzující, navíc pro osobu zneužívající pervitin má velkou hodnotu dávka pervitinu a těžko by se jí zbavoval jenom proto, aby ji bez adekvátní protihodnoty jiné osobě bez jejího vědomí dával. Svědek [REDAKCE] vypovídal konzistentně v obou fázích trestního stíhání, podstatné okolnosti popsal shodně, i proto nevytváří důvod k pochybnostem o její věrohodnosti. Dále krajský soud poukazuje na skutečnost, že skutkový závěr spočívající v tom, že obžalovaný byl distributorem pervitinu, nečiní soud prvního stupně toliko na základě osamoceného důkazu, který stojí proti obhajobě obžalovaného, ale činí jej na základě dvou usvědčujících výpovědí osob na sobě nezávislých, které shodně popsaly skutkové okolnosti v podobě místa, kde k trestné činnosti docházelo, v podobě způsobu chování obžalovaného při předávání metamfetaminu. Věrohodnost výpovědí svědka [REDAKCE] je posilována i tou okolností, že svědek nezamlčoval, že prostředky k obstarání pervitinu si opatroval protizákonnou činností, např. krádeží mobilního telefonu, který pak s obžalovaným směnili za pervitin, když fakt, že předmětný telefon měl obžalovaný v dispozici, sám obžalovaný nezpochybňoval, byť se hájil tím, že jej od svědka odkoupil. Výpověď svědka [REDAKCE] ohledně způsobu nabytí mobilního telefonu krádeží je pak verifikována rozhodnutím správního orgánu o přestupku. Jako nedůvodnou hodnotí krajský soud i tu část obhajoby obžalovaného, v rámci níž poukazuje na to, že jako pachatel nebyl svědkem [REDAKCE] ztotožněn, neboť svědek [REDAKCE] obžalovaného coby pachatele identifikoval, protože v jednom případě přímo od obžalovaného metamfetamin přebíral, v ostatních případech předávku zpovzdálí sledoval a potvrdil, že koncovým spotřebitelem byl právě on, přičemž pro trestnost jednání obžalovaného není rozhodné, že metamfetamin obžalovaný fyzicky předal prostředníkovi, nikoli konečnému spotřebiteli.

12. Vzhledem k tomu, že obžalovaný není usvědčován osamoceným důkazem, leč je usvědčován výpovědí dvou svědků, kteří okolnosti páchaní trestné činnosti popsali obdobně, věrohodnost výpovědí svědka [REDAKCE] je posilována dalším provedeným důkazem, přičemž samotná

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

obhajoba obžalovaného o uspávání svědkem [REDAKCE] a další osobou a následném okrádání je nelogická a bylo vyvráceno i tvrzení obžalovaného, že vědomě neměl nikdy co do činění s metamfetaminem, lze učinit nepochybný závěr o vině obžalovaného vyjádřený ve výroku o vině napadeného rozsudku. Na základě správně zjištěného skutkového stavu pak soud prvního stupně přílehlavě právně kvalifikoval jednání obžalovaného jako přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, protože obžalovaný neoprávněně prodal a jinak jinému opatřil psychotropní látku, tj. metamfetamin, který je jako psychotropní látka uveden v příloze č. 5 vyhlášky č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách ve znění pozdějších změn a doplňků, a uvedeného jednání se dopustil s vědomím, že se o takovou látku jedná, a ačkoliv nedisponoval povolením k zacházení s psychotropními látkami. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a svým jednáním porušil zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými látkami.

13. Z odůvodnění výroku o trestu napadeného rozsudku je zřejmé, že soud prvního stupně při ukládání trestu vycházel z ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku, upravujících zásady ukládání trestních sankcí, a hodnotil rovněž naplnění polehčujících či přitěžujících okolností tak, jak jsou uvedeny v § 41 a § 42 trestního zákoníku, nicméně veškeré okolnosti nevyhodnotil zcela správně, proto je uložený trest nepřiměřeně přísný. Je správným závěr soudu prvního stupně, že na straně obžalovaného není žádná polehčující okolnost, naopak obžalovanému zásadně přitěžuje, že se nyní posuzovaných skutků dopustil ve zkušební době podmíněně odloženého výkonu trestu odnětí svobody, takže je zjevné, že obžalovaný si nevzal dostatečné ponaučení z předchozího výchovného působení. Nelze bagatelizovat nyní posuzovanou trestnou činnost, proto závěr soudu prvního stupně, že je na místě uložit obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody, krajský soud shledává správným. Pochybení ovšem krajský soud shledává ve výměře uloženého trestu, kterou vzhledem ke všem okolnostem považuje za nepřiměřeně přísnou. Ačkolí se obžalovaný dopustil dvou skutků ve zkušební době podmíněně odloženého výkonu trestu odnětí svobody, jedná se o druhově zcela odlišnou trestnou činnost, tudíž není nezbytné ukládat obžalovanému trest ve výměře mezi první a druhou čtvrtinou zákonného rozpětí uvedeného v § 283 odst. 1 tr. zákoníku, nýbrž postačí uložení trestu v kratší výměře a to mírně nad spodní hranicí zákonného rozpětí uvedeného v § 283 odst. 1 tr. zákoníku, a to i s ohledem na ust. § 39 odst. 4 tr. zákoníku.
14. Krajský soud proto podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek ve výroku o trestu zrušil a nově obžalovanému uložil trest odnětí svobody mírně nad spodní hranicí zákonného rozpětí uvedeného v § 283 odst. 1 tr. zákoníku, tj. v trvání patnácti měsíců a pro výkon trestu obžalovaného zařadil podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 16. prosince 2021.

Mgr. František Jahůdka, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Plhalová.

Petra Plhalová
Digitalně podepsaná Petra Plhalová
Datum: 2021.12.14 09:51
01/00

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Křížem při hlavním líčení konaném dne 12. října 2023 v České Lípě takto:

Obžalovaný

je vinen, že

1. v přesně nezjištěné době od letních prázdnin roku 2021 do ledna 2022 na různých přesně nezjištěných místech v [REDACTED] poskytl zdarma přibližně ve 2 případech blíže nezjištěné množství pervitinu [REDACTED]
2. v přesně nezjištěné době v létě roku 2020 v obci [REDACTED] u [REDACTED] poskytl zdarma v přesně nezjištěném množství případů blíže nezjištěné množství marihuany, v jednom případě nabídl blíže nezjištěné množství pervitinu [REDACTED]
3. v přesně nezjištěné době v létě roku 2020 v obci [REDACTED] u [REDACTED] poskytl zdarma v přesně nezjištěném množství případů, nejvýše však v 10 případech, blíže nezjištěné množství marihuany ve formě tzv. jointa a jednou nabídl blíže nezjištěné množství pervitinu [REDACTED]

příčemž marihuana je obecně užívaný název pro omamnou látku konopí, která je uvedena v příloze č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, a pervitin je obecně užívaný název pro psychotropní látku metamfetamin, která je uvedena v příloze č. 5 téhož nařízení vlády, a jednání uvedeného pod body 1. – 3. se dopustil s vědomím,

že se o takové látky jedná, a ačkoliv nedisponoval povolením k zacházení s omamnými a psychotropními látkami,

4. dne 20. 7. 2022 v době kolem 18:50 hodin v obci [REDACTED] - [REDACTED] [REDACTED] soustavně vyhrožoval své matce [REDACTED] a svému nezletilému bratrovi [REDACTED] [REDACTED] nejprve tím, že před nimi máchal teleskopickým obuškem a křičel na ně, že je zabije, potom si vzal sekeru a pokračoval ve vyhrožování tím, že matku zabije a svému bratrovi rozseká hlavu, přičemž svým jednáním v poškozených vyvolal strach a důvodnou obavu o život a zdraví, a činu se dopustil poté, co užil blíže nezjištěné množství pervitinu, což je obecně užívaný název pro psychotropní látku metamfetamin, která je uvedena v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ačkoliv z předchozí zkušenosti s touto drogou věděl, jaké stavy si může po jejím užití přivodit, čímž se úmyslně přivedl do stavu, kdy měl vymizelou schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto jednání dále ovládat pro probíhající toxickou psychózu,

tedy

pod body 1. - 3.:

neoprávněně nabídl a jinak jinému opatřil omamnou a psychotropní látku,

pod bodem 4.:

aplikací návykové látky se přivedl úmyslně do stavu nepřičetnosti, v němž jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, a čin spáchal vůči dítěti a se zbraní,

čímž spáchal

pod body 1. - 3.:

přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku,

pod bodem 4.:

přečin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

Podle § 82 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 48 odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému současně ukládá **přiměřené omezení** spočívající v zákazu jakéhokoliv kontaktování poškozené [REDAKCE], v místě jejího bydliště v [REDAKCE].

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku se ukládá **ochranné léčení psychiatrické v ústavní formě**.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný je na základě obžaloby, která byla doručena soudu dne 30. 6. 2023, stíhán pro shora uvedené přečiny. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný [REDAKCE] se k hlavnímu líčení nedostavil. Jelikož měl soud splněny všechny zákonné podmínky, jednal v nepřítomnosti obžalovaného. V přípravném řízení vypověděl, že co se týká bodů 1-3, je pravdou, že v minulosti těm lidem drogy dal, neví přesně kdy a kolik, doteď myslí, že když se to dá zdarma, tak to není trestné. Prostě se jen podělil s kamarády. K bodu 4 uvedl, že jel do [REDAKCE] měl s sebou teleskop, chtěl vyřešit nějaké problémy. Byl tam nový přítel matky, to ho asi rozhodilo, křičel i to co je uvedeno v usnesení, ale určitě by jim nechtěl ublížit, jenom toho přítele strčil do kytek. Celá věc ho mrzí, můžou za to drogy, snaží se je nyní omezovat.
3. Svědék [REDAKCE] vypověděl, že [REDAKCE] není žádný dealer, asi dvakrát se s ním podělil o perník, nic za to nechtěl, prostě se rozdělil, bylo to někdy před rokem, přesně neví.
4. Svědék [REDAKCE] vypověděl, že někdy v létě roku 2020 v [REDAKCE] u [REDAKCE] mu poskytl obžalovaný zdarma v několika případech marihuanu, byla slabší, venkovka, nebylo to skéro, v jednom případě mu nabídl pervitin.
5. Svědék [REDAKCE] vypověděl, že jenom s obžalovaným hulil trávu, bylo to zadarmo, neví kolikrát, nebylo to často, určitě méně než 10 případů. Bylo to na [REDAKCE] nějaký rok zpátky. Ta tráva byla venkáč, nebyla to podlampa, nabízel mu i pervitin.
6. Svědčyně [REDAKCE] uvedla následující. Její nejstarší syn [REDAKCE] již delší dobu bere drogy. Na adrese [REDAKCE] nebydlí již od listopadu 2021, kdy ho vyhodila. Několikrát ji držel pod krkem, měl nataženou pěst, říkal že je píča, kunda a podobně. Dne 20. 7. 2022 přišel [REDAKCE] na zahradu, řekla mu ať odejde. Vzal ze špalku sekeru, následně mu řekl [REDAKCE] aby ji položil, což udělal. Děti [REDAKCE] a [REDAKCE] utekli, [REDAKCE] křičel na [REDAKCE] „ať se transformuje“, kopl do dveří, které vysklil a v ruce držel teleskopický obušek. [REDAKCE] jej zkoušel vystřčit ven, ale [REDAKCE] strčil a on spadl do kytek. Začali se spolu prát, propadli dalšími dveřmi do domu. Skočila na něj také, pokoušeli se ho uklidnit a sebrat mu teleskopický obušek. Pak odešel na zahradu, vzal sekeru a křičel na [REDAKCE] „proměň se, transformuj se nebo tě zabiju, nebo ti rozseknu hlavu.“ Byl úplně mimo sebe. Posléze se přesunuli na ulici, kdy ji říkal „ty nejsi moje matka, proměň se nebo ti rozseknu hlavu.“ Pak přijela PČR. Svědék [REDAKCE] popsal celou situaci ve shodě s výpovědí [REDAKCE].
7. Z výsledku znalkyně [REDAKCE] vyplynulo následující. Znalkyně došla k závěru,

že u posuzovaného vedle problematiky osobnostní, drogové, byla v předmětné době přítomna toxická psychóza, takže [REDAKCE] v jejímž důsledku byly rozpoznávací a ovládací schopnosti vymizely. [REDAKCE] se u posuzovaného rozvinula v důsledku užívání drog, což je věc, kterou mohl předvídat. To, že tuto věc mohl předvídat, vyplývá ze zdravotnické dokumentace i z podstaty věci samé. Vymizení rozpoznávacích a ovládacích schopností je velmi vážný stav, na který je nutné reagovat, co se týče navrhování ochranných prostředků, nebo ochranných fenoménů s tím, že když posuzovaného vyšetřovala a již byl po té druhé léčbě v [REDAKCE] tak nezjistila, že by vyhledal sám pomoc. K věci byl nekritický, k drogám byl nekritický, ke všemu byl nekritický. Tzn., že z dat, které měla v době, kdy odevzdávala posudek, nemohla načerpat nic, co by od argumentovalo ambulantní formu po takhle vážné věci. Znalkyně navrhuje proti toxikomanické léčbě ústavní formou.

8. Z listinných důkazů učinil soud následující skutková zjištění. Z protokolu o ohledání místa činu včetně fotografické dokumentace (čl. 39-48) soud zjišťuje situaci na místě. Z lékařské zprávy (čl. 65) vyplývá, stav obžalovaného při vyšetření na psychiatrii. Z úředního záznamu policejního orgánu (čl. 66) soud zjišťuje okolnosti zákroku PČR včetně časových souvislostí.
9. K osobě obžalovaného bylo zjištěno následující. Ze zprávy městského úřadu [REDAKCE] soud zjistil, že obžalovaný nebyl v posledních pěti letech projednáván pro přestupek. V opisu z evidence přestupků má obžalovaný 3 záznamy. V opisu z evidence Rejstříku trestů nemá obžalovaný žádný záznam.
10. Ve věci pak byl soudem zamítnut návrh na doplnění dokazování, a to výslechem osob [REDAKCE] [REDAKCE] neboť byly za souhlasu stran čteny jejich výpovědi z přípravného řízení a vzhledem k rozsahu provedeného dokazování považoval soud tento návrh na doplnění dokazování za nadbytečný, neboť dle jeho názoru měl po provedeném dokazování dostatečný podklad pro své rozhodnutí.
11. Ze shora uvedeného soud dospěl k následným skutkovým zjištěním. Po provedeném dokazování v hlavním líčení bylo prokázáno, že se obžalovaný dopustil jednání tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Obžalovaný se k věci doznal, v zásadě uvedl pouze toliko, že to, co je mu kladeno za vinu se zakládá na pravdě. Co se týká poskytnutí drog, nedovede to již blíže popsat, měl za to, že pokud je to zdarma, není to trestné. Co se týká jednání pod bodem 4, křičel, co je uvedeno v usnesení, ale určitě nechtěl nikomu ublížit, celá věc ho mrzí. Jeho výpověď je ve shodě s výpovědí svědků [REDAKCE] [REDAKCE] kteří popsali množství drog a počet případů, případné účinky, dle jejich výpovědí pak byl upraven popis skutku tak, aby odpovídal provedenému dokazování. Jednání pod bodem 4 je prokázáno jednak výpovědí samotného obžalovaného, taktéž je jednání obžalovaného prokazováno výpovědí [REDAKCE] [REDAKCE] a taktéž je v souladu s listinnými důkazy, které byly provedeny u hlavního líčení.
12. Na základě těchto skutkových zjištění je třeba právně kvalifikovat prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení trestního zákoníku. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] naplnil pod body 1. – 3. skutkovou podstatu přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, neboť neoprávněně nabídl a jinak jinému opatřil omamnou a psychotropní látku. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a svým jednáním porušil zájem na ochraně společnosti a lidí proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami.

13. Dále obžalovaný pod bodem 4. naplnil skutkovou podstatu přečinu opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku, neboť se aplikací návykové látky přivedl úmyslně do stavu nepříčetnosti, v němž jinému vyhrožoval usmrcením takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu, čin spáchal vůči dítěti a se zbraní. Přečinem opilství je zde zaviněné přivedení se do stavu nepříčetnosti a spáchání v tomto stavu činu jinak trestného. Pro tento zvláštní samostatný trestný čin (*tedy zaviněná nepříčetnost a jakýkoliv trestný čin*) je stanovena zvláštní trestní sazba od tří až do deseti let odnětí svobody. Pokud pachatel v zaviněné nepříčetnosti spáchá trestný čin, který je ve smyslu § 360 trestního zákoníku považován za čin jinak trestný, hodnocený sazbou nižší, bude potrestán v souladu s trestní sazbou tohoto mírnějšího trestného činu. Ve smyslu trestní sazby § 353 odst. 1, odst. 2 písm. b), písm. c) trestního zákoníku je tak obžalovaný ohrožen trestní sazbou až tři léta nebo zákazem činnosti. Objektem trestného činu opilství je občanské soužití v celé šíři, sekundárním objektem je ten konkrétní zájem, který byl porušen nebo ohrožen jednáním pachatele provedeným ve stavu nepříčetnosti.
14. Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud z povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, která je určována významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem ve smyslu nej přísnější trestní sazby. Obžalovanému prospívá polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku, tedy že se k trestnému činu doznal, dále mu svědčí polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. o) trestního zákoníku, tedy že trestného činu litoval a také mu svědčí polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. p) trestního zákoníku, tedy že vedl před spácháním trestného činu řádný život. Obžalovanému naopak přitěžuje okolnost, že spáchal trestný čin ke škodě dítěte, jak vyplývá z okolností uvedených v § 42 písm. h) trestního zákoníku a dále soud shledal přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku, tedy že spáchal více trestných činů. Po zvážení všech okolností naznačených shora, učinil soud závěr, že obžalovanému není třeba ukládat ještě přímý nepodmíněný trest odnětí svobody, ale lze obžalovaného potrestat ještě trestem podmíněným. Obžalovanému byl proto uložen trest odnětí svobody ve výměře 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců, což je na samé spodní hranici trestní sazby. Takto vyměřený trest je pro obžalovaného šancí, že po dobu zkušební doby povede řádný způsob života, a může tak od sebe odvrátit případný přímý výkon trestu odnětí svobody.
15. Ve smyslu § 82 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 48 odst. 4 trestního zákoníku bylo obžalovanému uloženo i přiměřené omezení spočívající v zákazu jakéhokoliv kontaktování poškozené [REDAKCE], v místě jejího bydliště v [REDAKCE] - [REDAKCE]. Soudem uložená přiměřená povinnost byla stanovena dostatečně konkrétně a jednoznačně, tedy způsobem, který umožňuje její reálnou kontrolu, aby byly dostatečně ochráněny zájmy poškozených zejména v jejich trvalém bydlišti před případnými dalšími ataky obžalovaného, neboť jak vyplývá z výslechu poškozené [REDAKCE] nevhodné chování obžalovaného vůči poškozené nebylo ojedinělým vybočením, nýbrž bylo opakované, byť ne natolik závažné jako v posledním případě, a je tak zcela na místě takto konkrétní povinnost obžalovanému uložit.
16. Ve smyslu § 99 odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku bylo obžalovanému rovněž uloženo ochranné léčení psychiatrické v ústavní formě, a to na základě závěrů obsažených ve znaleckém posudku [REDAKCE] [REDAKCE]. Dle názoru znalkyně se u obžalovaného rozvinula [REDAKCE] [REDAKCE] v důsledku užívání drog. U obžalovaného byla zjištěna závislost na psychoaktivních látkách a [REDAKCE] [REDAKCE] osobností. Pobyt obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] na svobodě je v současné době z psychiatrického hlediska pro společnost potenciálně nebezpečný a znalkyně navrhla ochranné léčení protitoxikomanické ústavní formou. Soud se

přiklonil k návrhu znalkyně, nicméně uložil ochranné léčení psychiatrické v ústavní formě, neboť má za to, že u obžalovaného došlo k rozvoji [REDAKCE] [REDAKCE] tedy spíše stavu odpovídající léčbě psychiatrické. Nicméně pro doplňný soud uvádí, že také bylo možno uložit ochranné léčení kombinované, zde konkrétně ochranné léčení jak psychiatrické, tak protitoxikomanické.

17. Základním kritériem pro stanovení formy ochranného léčení je především povaha nemoci, jejíž léčba je obsahem uloženého ochranného léčení, jakož i léčebné možnosti, které se vztahují ke zjištěnému onemocnění, zde psychotické poruše. Byť ústavní forma ochranného léčení představuje jeho podstatně citelnější podobu, oproti ambulantnímu, neboť probíhá v uzavřeném ústavu nebo ve zdravotnickém zařízení poskytujícím ústavní péči, představuje tak mnohem výraznější zásah do osobní svobody, nicméně ve vztahu k popisu skutku pod bodem 4. tohoto rozhodnutí, je škodlivosti zde uvedeného jednání značná a soud se domnívá, že takto uložené ochranné léčení zajistí nejvhodnější terapeutické působení na obžalovaného s cílem zajistit také patřičnou ochranu společnosti a zároveň účelně poskytnout obžalovanému odbornou lékařskou péči a tím příznivě ovlivnit jeho další život.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 12. října 2023

JUDr. Mgr. Pavel Kříž v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 10. ledna 2024 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Františka Boštíka a soudců Mgr. Gabriely Pudílové a Mgr. Romana Buchala v trestní věci obžalovaného: [REDAKCE] o odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě a o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 12. října 2023 č.j. 3 T 88/2023-109,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o uložení ochranném opatření a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se rozhoduje tak, že

obžalovanému [REDAKCE]

se podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 trestního zákoníku ukládá ochranné léčení protitoxikomanické v ústavní formě.

Jinak zůstává napadený rozsudek nezměněn.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného [REDAKCE] zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresní soud v České Lípě uznal obžalovaného [REDAKCE] vinným ze spáchání skutků spočívajících v tom, že
  1. v přesně nezjištěné době od letních prázdnin roku 2021 do ledna 2022 na různých přesně nezjištěných místech v [REDAKCE] poskytl zdarma přibližně ve 2 případech blíže nezjištěné množství pervitinu [REDAKCE]

Shodu s prvopísem potvrzuje Martina Andraši.

2. v přesně nezjištěné době v létě roku 2020 v [REDACTED] poskytl zdarma v přesně nezjištěném množství případů blíže nezjištěné množství marihuany, v jednom případě nabídl blíže nezjištěné množství pervitinu [REDACTED]
3. v přesně nezjištěné době v létě roku 2020 v [REDACTED] poskytl zdarma v přesně nezjištěném množství případů, nejvýše však v 10 případech, blíže nezjištěné množství marihuany ve formě tzv. jointa a jednou nabídl blíže nezjištěné množství pervitinu [REDACTED]

příčemž marihuana je obecně užívaný název pro omamnou látku konopí, která je uvedena v příloze č. 3 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, a pervitin je obecně užívaný název pro psychotropní látku metamfetamin, která je uvedena v příloze č. 5 téhož nařízení vlády, a jednání uvedeného pod body 1. – 3. se dopustil s vědomím, že se o takové látky jedná, a ačkoliv nedisponoval povolením k zacházení s omamnými a psychotropními látkami,

4. dne 20. 7. 2022 v době kolem 18:50 hodin v [REDACTED] soustavně vyhrožoval své matce [REDACTED] a svému nezletilému bratrovi [REDACTED] nejprve tím, že před nimi máchal teleskopickým obuškem a křičel na ně, že je zabije, potom si vzal sekeru a pokračoval ve vyhrožování tím, že matku zabije a svému bratrovi rozseká hlavu, přičemž svým jednáním v poškozených vyvolal strach a důvodnou obavu o život a zdraví, a činu se dopustil poté, co užil blíže nezjištěné množství pervitinu, což je obecně užívaný název pro psychotropní látku metamfetamin, která je uvedena v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odst. 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ačkoliv z předchozí zkušenosti s touto drogou věděl, jaké stavy si může po jejím užití přivodit, čímž se úmyslně přivedl do stavu, kdy měl vymizelou schopnost rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto jednání dále ovládat pro probíhající toxickou psychózu.
2. Jednání obžalovaného popsané pod body ad 1. – 3. bylo prvně kvalifikováno jako přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, skutek popsaný pod bodem ad 4. byl právně kvalifikován jako přečin opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku.
3. Za to byl obžalovaný odsouzen podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.
4. Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku byla stanovena zkušební doba v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.
5. Podle § 82 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 48 odst. 4 trestního zákoníku bylo obžalovanému současně uloženo přiměřené omezení spočívající v zákazu jakéhokoliv kontaktování poškozené [REDACTED] v místě jejího bydliště v [REDACTED]

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraši.

6. Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku bylo obžalovanému uloženo ochranné léčení psychiatrické v ústavní formě.
7. Proti tomuto rozsudku podala jednak státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě (dále převážně jen státní zástupkyně) a dále obžalovaný [REDAKCE] v zákonné lhůtě odvolání. Obě podaná odvolání byla siněřována výlučně proti výroku o ochranném léčení napadeného rozsudku
8. Státní zástupkyně odvolání do výroku o uložení ochranného opatření — ochranného léčení psychiatrického v ústavní formě podala ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Poukazuje na to, že obžalovanému [REDAKCE] bylo uloženo podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku ochranné léčení psychiatrické v ústavní formě, přestože pro uložení tohoto druhu ochranného léčení není ve spisovém materiálu podklad. Ze závěru znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie [REDAKCE] jednoznačně vyplývá, že v dané trestní věci navrhuje uložit obžalovanému ochranné léčení profitoxikomanické ústavní formou (v podrobnostech odkazují na závěry znalkyně uvedené ve znaleckém posudku a na její výpověď u hlavního líčení dne 12. 10. 2023). Státní zástupkyně proto navrhla, aby Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci zrušil napadený rozsudek ve výroku o uložení ochranného opatření - ochranného léčení psychiatrického v ústavní formě, a sám rozhodl tak, že obžalovanému uloží ochranné léčení profitoxikomanické v ústavní formě.
9. Obžalovaný prostřednictvím své obhájkyne podané odvolání řádně písemně odůvodnil. V odůvodnění svého odvolání uvádí, že odvolání směřuje proti uložení ochranného léčení v ústavní formě. Poukazuje na to, že má sám snahu užívání drog omezit, a už dříve dobrovolně nastoupil ve dvou případech do léčebny. Navzdory závěrům znalkyně [REDAKCE] která uzavřela, že pobyt obžalovaného na svobodě může být nebezpečný, zdůrazňuje, že má doposud čistý trestní rejstřík a po spáchání činu, pro něž je v tomto řízení souzen, nebylo zahájeno žádné další řízení pro obdobné jednání. Projednávané přečiny tedy byly spíše excesem, chováním obžalovaného není společnost soustavně ohrožována. Proto je jeho omezení na svobodě formou ústavního ochranného léčení nepřiměřené. Zároveň odkazuje i na tu část výpovědi znalkyně [REDAKCE] ve které konstatovala, že efekt ochranného léčení závisí na subjektivním postoji léčené osoby. Obžalovaný s nuceným léčením nesouhlasí, a proto nelze od něj předpokládat kýžený efekt. Z uvedených důvodů obžalovaný navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku, kterým mu bylo uloženo ochranné léčení psychiatrické v ústavní formě.
10. Krajský soud z podnětu včas a řádně podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost toho oddělitelného výroku napadeného rozsudku, proti kterému podaná odvolání směřovala, tedy proti výroku o ochranném opatření, jakož přezkoumal i správnost postupu řízení, které vydání napadeného rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, když dospěl k těmto závěrům.
11. Ve vztahu k průběhu řízení před okresním soudem může krajský soud uvést, že v postupu okresního soudu nezjistil žádné zásadní procesní vady, na které by bylo nutno reagovat zrušením napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. a) tr. ř.. Okresní soud dodržel všechna zákonná ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaného na řádnou obhajobu a zároveň i ustanovení garantující řádné objasnění věci, tedy zákonný průběh řízení i realizaci jednotlivých důkazů. Vzhledem k tomu, že v průběhu trestního řízení vyšla najevo

Shodu s prvopísem potvrzuje Martina Andraši.

skutečnost, že na podkladu znaleckého přezkumu obžalovaného je tomuto ze strany znalce navrhováno uložení ochranného protitoxikomanického léčení, byl u obžalovaného správně shledán důvod nutné obhajoby ve smyslu § 36 odst. 4 písm. b) tr. řádu a obžalovaný s ohledem na znalecké zkoumání a jeho výsledky byl následně v přípravném i nalézacím řízení řádně zastoupen ustanoveným obhájcem (viz. usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 17.2.2021 sp. zn. 6 Tz 3/2021). Krajský soud tedy k procesnímu postupu okresního soudu nemá výhrady.

12. Okresní soud potom v průběhu hlavního líčení provedl dokazování v potřebném rozsahu, když měl k dispozici nejen výpověď obžalovaného, ale s ohledem na okolnosti spojené s projednávaným skutkem pod bodem ad 4. bylo orgány činnými v trestním řízení zadáno vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie k duševnímu stavu obžalovaného, který vypracovala znalkyně [REDAKCE] soudní znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Tato znalkyně také byla okresním soudem v průběhu hlavního líčení vyslechnuta k učiněným závěrům. Kromě toho měl okresní soud k dispozici i listinné důkazy, které řádně provedl. Krajský soud tak může konstatovat, že okresní soud provedl i ve vztahu k úvahám o ochranném opatření v dostatečném rozsahu dokazování, a jím provedené důkazy bez pochybností plně odpovídaly potřebám pro rozhodnutí o ochranném opatření. Zároveň také provedené dokazování okresnímu soudu umožnilo zjistit skutkový stav bez důvodných pochybností v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu.
13. S ohledem na vymezení podaných odvolání krajský soud nijak nepřezkoumával výroky o vině a trestu napadeného rozsudku, neboť proti těmto výroky žádné námítky odvolateli vznášeny nebyly. Krajský soud se zaměřil toliko na správnost a odůvodněnost výroku o ochranném léčení, jak toto ochranné opatření bylo obžalovanému okresním soudem uloženo, a jehož nesprávnost je v podaných odvoláních namítána
14. Okresní soud při uložení ochranného opatření vycházel z toho, jak je uvedeno v odůvodnění napadeného rozsudku, že k uložení ochranného léčení psychiatrického v ústavní formě je třeba přistoupit na základě závěrů obsažených ve znaleckém posudku [REDAKCE] protože dle názoru znalkyně se u obžalovaného rozvinula psychotická porucha v důsledku užívání drog. U obžalovaného byla zjištěna závislost na psychoaktivních látkách a [REDAKCE] osobnosti, a pobyt obžalovaného [REDAKCE] na svobodě je v současné době z psychiatrického hlediska pro společnost potenciálně nebezpečný. Přestože znalkyně navrhla ochranné léčení protitoxikomanické ústavní formou, tak okresní soud zde návrh znalkyně pozměnil tak, že shledal potřebným uložit obžalovanému ochranné opatření v podobě ochranného psychiatrického léčení v ústavní formě, když tento svůj postup odůvodnil tím, že u obžalovaného došlo k rozvoji [REDAKCE] tedy spíše stavu odpovídající léčbě psychiatrické. Ve vztahu k formě ochranného léčení okresní soud konstatoval, že byť ústavní forma ochranného léčení představuje citelnější podobu léčení a výraznější zásah do osobní svobody, tak s ohledem na okolnosti skutku spáchaného pod bodem 4., jehož škodlivost je značná, se okresní soud domnívá, že takto uložené ochranné léčení zajistí nejvhodnější terapeutické působení na obžalovaného s cílem zajistit také patřičnou ochranu společnosti a zároveň účelně poskytnout obžalovanému odbornou lékařskou péči a tím příznivě ovlivnit jeho další život.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andrašá.

15. Krajský soud přezkoumal výše shrnuté úvahy a závěry okresního soudu a musel přisvědčit námitkám uplatněným ze strany státní zástupkyně v podaném odvolání. Z provedeného dokazování, především pak znaleckého posudku a výslechu znalkyně [REDAKCE] je zjištěno, že v době spáchání skutku, kterým byl obžalovaný uznán vinným (skutek pod bodem ad 4. napadeného rozsudku) jednal obžalovaný pod vlivem akutní [REDAKCE] [REDAKCE], která se u něj rozvinula v důsledku užívání drogy, a proto probíhající toxickou psychózu, tj. [REDAKCE] byly ovládací a rozpoznávací schopnosti obžalovaného vymizelé. Při užívání drog hrozí opětovné vzplanutí toxické psychózy. Z uvedeného je patrné, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou či chorobou, kterou by bylo třeba léčit, z hlediska duševního stavu byla u obžalovaného zjištěna toliko [REDAKCE] osobnosti s převažujícími rysy nezdrženlivosti a nekázně. Znalkyně u obžalovaného především sledala závislost na psychoaktivních látkách a k tomu uvedla, že schopnost posuzovaného (obžalovaného) zdržet se prvního požití a regulovat užívání psychoaktivních látek je snížena. Posuzované jednání potom bylo navozeno probíhající intoxikací psychostimulační látkou s následným rozvojem psychózy, jeho jednání bylo podmíněno toxickým stavem a bez vlivu psychoaktivní látky by k němu nedošlo. Tyto vyslovené závěry znalkyně stvrdila i ve svém výslechu u hlavního líčení. Znalkyně současně s ohledem na nebezpečnost poruchy rozvinuté v důsledku užívání drog navrhla uložit protitoxikomanické léčení ústavní formou.
16. Krajský soud z uvedeného dovozuje, že k vymizení ovládacích a rozpoznávacích schopností obžalovaného tedy došlo nikoli v důsledku nějaké psychické poruchy či nemoci, kterou by bylo třeba léčit, ale pouze v důsledku probíhající akutní toxické psychózy, což je [REDAKCE] [REDAKCE] která byla zjevně vyvolána v důsledku požití psychoaktivní (návykové) látky. Pokud by tedy nedošlo k intoxikaci obžalovaného, k požití návykové, psychoaktivní, látky, v tomto případě pervitinu, nedošlo by ani k vzplanutí toxické psychózy jako [REDAKCE]. Tento stav obžalovaného je tedy výlučně spojen s požíváním psychoaktivních látek a bez vyléčení závislosti obžalovaného na uvedených látkách, nelze tento stav do budoucna nijak eliminovat. Riziko, které je spojené s osobu obžalovaného je tedy spojeno primárně s jeho zneužíváním návykových, psychoaktivních látek a je třeba zabránit tomu, aby uvedené látky obžalovaný dále požíval, neboť s jakýmkoli dalším užitím takové látky reálně hrozí, že u něho opět propukne akutní toxická psychóza, která jinak není trvalým jevem navázaným na duševní stav obžalovaného, a který by případně vyžadoval psychiatrické léčení, ale tato je vyvolána jen ve spojení s užitím psychoaktivní látky. Je tedy nutno eliminovat s tím spojenou hrozbu v podobě zneužívání psychoaktivních, návykových látek. K uvedenému ovšem slouží léčba protitoxikomanická, jak bylo také znalkyní takové léčení navrženo. Znalkyně vyložilo, že je nezbytné, aby se obžalovaný zdržel požívání návykových, psychoaktivních látek, protože pokud je rozvinuta toxická psychóza, pak i třeba jakkoli regulovat užívání drog, protože i jednorázové požití psychoaktivní látky může vést k aktuálnímu vzplanutí toxické psychózy. Vymizení ovládacích a rozpoznávacích schopností v důsledku akutní toxické psychózy je potom velmi vážný stav, stav nebezpečný pro společnost, na který je třeba reagovat. Úvahy okresního soudu, že je obžalovanému třeba uložit psychiatrické léčení tak nemají nejen v ničem oporu, ale mívají se i s podstatou a obsahem výsledků znaleckého zkoumání osoby obžalovaného, jako i se závěry znalkyně. Okresní soud přitom s ohledem na vlastní možné pochybnosti o vhodnosti zvoleného druhu léčení v tomto směru ovšem nepoložil znalkyni jediný dotaz, o rozdíl mezi psychiatrickým léčením a navrženým protitoxikomanickým léčením v případě osoby obžalovaného se nijak nezajímal, uvedené se z hlediska vhodnosti či účelnosti v případě obžalovaného nepokusil prokázat a objasnit, a to ani z hlediska případné propojenosti a provázanosti kombinované léčby. Pokud tedy okresní soud zvažoval případně

kombinaci psychiatrického a protitoxikomanického léčení, pak ani pro takovouto možnost si neopatřil žádné důkazní a relevantní podklady. Okresní soud při ukládání ochranného léčení postupoval zcela mimo doporučení a závěry znalce, jen dle své ryze laické úvahy, ač se jedná o vysoce odbornou záležitost. Krajský soud k úvaze o nutnosti psychiatrického léčení, jak k tomuto závěru dospěl okresní soud, podotýká, že psychiatrické léčení je obvykle ukládáno v případě duševní poruchy či nemoci, a pokud okresní soud považoval toxickou psychózu, [REDAKCE] za duševní poruchu a ve spojitosti s tím pobyt obžalovaného na svobodě za nebezpečný, pak by měl ochranné léčení ukládat s odkazem na ustanovení § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Okresní soud ovšem ukládal ochranné léčení s odkazem na ustanovení § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, které dopadá především právě na ty případy, kdy se jedná o pachatele zneužívajícího návykovou látku, který spáchal trestný čin pod jejím vlivem nebo v souvislosti s jejím zneužíváním. Námitka státní zástupkyně uplatněná v podaném odvolání, že obžalovanému byl uložen nesprávný druh ochranného léčení, je tedy zcela důvodná a namístě.

17. Je-li obžalovaným namítáno, že v jeho případě není potřebné či nezbytné uložení ochranného léčení, resp. především ochranného léčení v ústavní formě, pak již výše je rozvedeno, proč i krajský soud shledává za nutné uložit obžalovanému ochranné opatření v podobě ochranného protitoxikomanického léčení. Ve vztahu k formě, způsobu léčení, již lze závěru okresního soudu, že v případě obžalovaného je třeba volit formu ústavního léčení, přisvědčit. Krajský soud ovšem poznamenává, že uvedené nelze spojovat se závažností trestné činnosti, jak činí okresní soud, ale výlučně s tím, jaká forma léčení je vhodná a přiléhavá zjištěnému stavu, tedy povaze a léčebným možnostem, což je opět v první řadě odborné hledisko. V tomto případě znalkyně ve svém posudku i u hlavního líčení vysvětlila, proč je nejen nezbytné obžalovanému uložit ochranné léčení protitoxikomanické, ale proč je i třeba volit ústavní formu léčení. Poukázala na to, že u posuzovaného shledala nekritický náhled na užívání drog, nedostatečnou motivaci, a pokud v léčbě, kde byl dříve hospitalizován, užíval lék [REDAKCE] pak tento po propuštění již neužíval, tedy nerespektoval doporučenou léčbu, což je vážný stav. U obžalovaného přitom byla shledána [REDAKCE] osobnosti s převládajícími rysy nezdrženlivosti a nekázně, když znalkyně zdůraznila, že je třeba zodpovědný přístup k léčbě. V daném směru je to pak nejen osoba obžalovaného, která z hlediska dosažení účelu ochranného léčení a vhodnosti léčby vyvolává potřebu ústavní formy léčení, ale je to i způsob léčby a průběh terapie, jak toto znalkyně především u hlavního líčení popsala. Zdůraznila, že ústavní forma je potřebná i z hlediska „léčebné strategie“, volby režimu léčení, tak jak je toto léčení nejvhodněji nastavené, kdy se jedná o promyšlený systém, komplex terapeutickoedukačních záležitostí, režimové léčení nelze úplně realizovat v ambulantním režimu. Namísto a nejvhodnější je začít klasickou režimovou léčbou trvající cca 3 měsíce, když na tuto pak jsou navázány další léčebné programy vedoucí k abstinenci, důležité je rozklíčovat postoje léčeného. Znalkyně i vypověděla, že v případě obžalovaného je třeba razantnější zásah vedoucí i k přehodnocení životních postojů. Krajský soud má tedy za to, že v daném případě je tedy nejen namístě uložení ochranného léčení, ale pro začátek je nutná i ústavní forma ochranného léčení.
18. S ohledem na výše uvedené skutečnosti krajský soud považoval za nezbytné z podnětu odvolání podaného ze strany státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě zasáhnout do výroku o ochranném opatření v podobě ochranného léčení a o tomto nově rozhodnout na podkladu jinak dostatečně a úplně provedeného dokazování a jinak správně zjištěného skutkového stavu. Nad rámec uplatněných výtek krajský soud i shledal, že okresní

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Andraší.

soud při ukládání ochranného léčení postupoval formálně nesprávně. Okresní soud sice rozhodl o formě ochranného léčení, ovšem rozhodování o formě ochranného léčení je upraveno v ustanovení § 99 odst. 4 tr. zákoníku, na který okresní soud opomněl odkázat. Naproti tomu je v podstatě nadbytečný odkaz na ustanovení § 99 odst. 3 tr. zákoníku, který okresní soud jinak ve výroku již ani neaplikoval, tedy nijak nevyjádřil, že ochranné léčení ukládá vedle trestu.

19. Krajský soud tedy zrušil napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu v samostatném, oddělitelném výroku o uloženém ochranném opatření, ochranném léčení a podle § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhodl tak, že obžalovanému podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku uložil ochranné protitoxikomaničké léčení v ústavní formě. Protože ve zbylých výrocih rozsudku žádné pochybení zjištěno nebylo, zůstal ve zbytku napadený rozsudek nezměněn. Zároveň, protože uplatněným námitkám obžalovaného krajský soud nepřisvědčil z žádného hlediska, odvolání obžalovaného důvodným shledáno nebylo, a proto bylo podané odvolání obžalovaného podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 10.01.2024

Mgr. František Bošík, v. r.
předseda senátu

Digitálně
podepsal Martina
Andraši
Datum:
2024.01.12

Shodu s prvopísem potvrzuje Martina Andraši. 09:21:11 +01'00'

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl při hlavním líčení samosoudkyní Mgr. Zuzanou Bohatou Koldovskou konaném dne 6. května 2025,

takto:

obžalovaná

[REDACTED]

je vinna, že

1. v přesně nezjištěném období od června 2024 do srpna 2024 v [REDACTED] v místě svého bydliště na adrese č. p. [REDACTED] [REDACTED] poskytla nejméně v pěti případech výměnou za pervitin vždy přibližně 1 g marihuany [REDACTED]
2. v přesně nezjištěném období od června 2024 do srpna 2024 v [REDACTED] v místě svého bydliště na adrese [REDACTED] č. p. [REDACTED] a v okolí poskytla nejméně v sedmi případech za částky od 50 Kč do 100 Kč marihuanu v množství od 0,1 g do 0,2 g mladistvému [REDACTED]

příčemž marihuana je obecně užívaný název pro omamnou látku konopí, která je uvedena v příloze č. 3 k nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odstavec 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, a uvedeného jednání pod body 1. – 2. se dopustila s vědomím, že se o takovou látku jedná, a ačkoliv nedisponovala povolením k zacházení s omamnými látkami,

tedy

pod body 1. – 2.:

neoprávněně prodala a jinak jinému opatřila omamnou látku,

čímž spáchala

pod bodem 1. – 2.:

přečin **nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1** trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odstavec 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **24 (dvacetí čtyř) měsíců za současného vyslovení dohledu probačního úředníka.**

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě podala dne 19. 3. 2025 obžalobu na [REDAKCE] [REDAKCE] pro pokračující skutek, který kvalifikovala jako přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku.
2. Obžalovaná [REDAKCE] [REDAKCE] při hlavním líčení uvedla, že se cítí být vinna, skutečnosti uvedené v obžalobě považuje za nesporné a souhlasila s tím, aby bylo upuštěno od jejich dokazování. Obdobně se vyjádřil i přítomný státní zástupce. Nato bylo vyhlášeno usnesení, že soud přijímá prohlášení viny obžalované a dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaná prohlásila svou vinu, tedy při zachování popisu skutků a právní kvalifikaci, nebylo prováděno. Soud tak učinil proto, že podmínky pro postup podle § 206c trestního řádu byly splněny, obžalovaná prohlásila svou vinu a souhlasila s popisem skutků i s jejich právní kvalifikací, stejně tak jako státní zástupce. Je tedy nepochybné, zejména na základě doznání obžalované, úředních záznamů o podání vysvětlení, úředního záznamu policie, protokolů o záznamech telekomunikačního a opisu z Rejstříku trestů, že obžalovaná distribuovala marihuanu, byť se jedná o látku, která je na seznamu návykových látek a učinila tak vědomě a v úmyslu přímém, čímž se dopustila přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

3. Co se týče druhu a výměry trestu, soud vycházel z popisu skutku, společenské nebezpečnosti a také osoby obžalované. Ta se po zahájení hlavního líčení rozhodla prohlásit svou vinu, a to bezvýhradně, přičemž její prohlášení soud přijal a nemuselo tak být prováděno dokazování. Zároveň to považuje za významnou polehčující okolnost, stejně jako její vyjádření lítosti nad vlastním jednáním, jak uvedla při svém výslechu. Na stranu druhou, může obžalované přitížit její trestní minulost, když za obdobné jednání již byla odsouzena a potrestána přímým výkonem trestu odnětí svobody, ze kterého však byla v srpnu 2019 podmíněně propuštěna a ve zkušební době se ke dni 15. 8. 2023 osvědčila. Jde tedy jen o ilustrativní záležitost, že obžalovaná inklinuje k drogové trestné činnosti, její odsouzení však již nemají přitěžující charakter, neboť se ve zkušební době před dvěma lety osvědčila. Obžalovaná uvedla, že je v současné době na rodičovské dovolené, vychovává děti a ještě v letošním roce se hodlá vrátit zpátky na pracoviště. Rovněž přijala výtku ze strany soudu, že by v takové činnosti rozhodně neměla dále pokračovat a pokud sama občas užije marihuanu, pak bez přítomnosti a vědomí dětí. Za této situace soud uznal za vhodné uložit znovu trest odnětí svobody, avšak nikoli jeho přímý výkon, podle § 283 odstavec 1 trestního zákoníku při spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 18 měsíců. Zároveň jí byla stanovena adekvátní zkušební doba v trvání 24 měsíců, nanejvýš vhodným se jeví i dohled probačního úředníka, kterému bude dokládat svůj již spořádaný život, že pokračuje v rodičovské dovolené, později nastoupí zpět do zaměstnání a bude se náležitě starat o svou rodinu. V opačném případě se obžalovaná vystavuje riziku, že pokud soud zjistí, že tak nečiní, nařídí veřejné zasedání a výkon trestu jí bude nařízen.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do osmi dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit ve trojím vyhotovení.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 6. května 2025.

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19. 8. 2025 v trestní věci

obžalované: [REDAKCE]

o odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě do rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 6. 5. 2025 pod č.j. 33T 22/2025-67,

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 6. 5. 2025 pod č.j. 33T 22/2025-67 byla obžalovaná [REDAKCE] uznána vinnou skutkem, který je popsán ve výroku o vině. Skutek byl právně kvalifikován jako přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku.
2. Za toto jednání byla obžalovaná odsouzena podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) měsíců. Podle § 84 tr. zákoníku a § 85 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců za současného vyslovení dohledu probačního úředníka.
3. Proti tomuto rozsudku podala odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě. Odvolání podala v neprospěch obžalované do výroku o trestu. Státní zástupkyně považuje uložený trest za nepřiměřeně mírný. Poukazuje na trestní minulost obžalované. Tato má v opisu rejstříku trestů dva záznamy, oba pro drogovou trestnou činnost. Rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 19. 8. 2021 pod sp.zn. 2 T 91/2015 byla odsouzena pro zvlášť závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2, písm. d) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na 30 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 30 měsíců. Tento trest byl usnesením Okresního soudu v České Lípě ze dne 15. 3. 2017 pod č.j. 2T 91/2015–116 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 17. 5. 2017 č.j. 31To 163/2017–120 přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody. Z tohoto výkonu trestu byla obžalovaná podmíněně propuštěna a dne 15. 8. 2023 se ve zkušební době osvědčila. Naposledy byla obžalovaná odsouzena rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 19. 8. 2016 pod 18T 88/2016 za zvlášť závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody na 24 měsíců se zkušební dobou 60 měsíců a s vyslovením dohledu. Usnesením téhož soudu ze dne 18. 7. 2017 pod 18T 88/2016 byl tento trest přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody, z jehož výkonu byla podmíněně propuštěna a 15. 8. 2023 se osvědčila ve zkušební době. Proto státní zástupkyně nemůže souhlasit se závěrem

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Píhalová.

soudu prvního stupně, že tato odsouzení nejsou pro obžalovanou přítěžující, když se ve zkušební době osvědčila již před dvěma lety a dokládají jen sklon obžalované k drogové trestné činnosti. Státní zástupkyně namítá, že s rozhodnutím o osvědčení není spojena fikce zahlazení, proto je třeba k oběma odsouzením přihlížet jako k velmi přítěžující okolnosti, která by měla mít rozhodující vliv při úvahách soudu o druhu trestu. Z těchto důvodů státní zástupkyně shledává podmíněný trest odnětí svobody nepřiměřeně mírný, který s ohledem na povahu a závažnost činu a osobu obžalované nemůže splnit svůj účel. Soud nedostatečně naplnil základní zásadu trestního řízení vyplývající z § 1 tr. řádu, aby trest také naplňoval účel individuální a generální prevence. Takto uložený trest však nemůže mít preventivní význam pro společnost ani pro obžalovanou. Státní zástupkyně navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a obžalované uložil trest odnětí svobody na spodní hranici zákonné výměry se zařazením do věznice s ostrahou. K podanému odvolání státní zástupkyně připojila rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 19. 8. 2015 vydaný ve věci 2T 91/2015, usnesení téhož soudu ze dne 15. 3. 2017 pod č.j. 2T 91/2015–116, usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Láberci ze dne 17. 5. 2017 č.j. 31 To 163/2017–120 a rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 19. 8. 2016 pod sp.zn. 18T 18/2016. Krajský soud těmito listinami provedl důkaz při veřejném zasedání.

4. Veřejné zasedání bylo konáno v nepřítomnosti obžalované. Obžalovaná byla o konání veřejného zasedání včas a řádně vyrozuměna. Vyrozumění jí bylo zasláno prostřednictvím pošty jako zásilka do vlastních rukou na adresu jejího trvalého bydliště [REDAKCE] kterou zároveň označila jako adresu určenou pro doručování. Obžalovaná nebyla poštou při doručování zastížena, proto jí byla zásilka na poště uložena. K uložení došlo dne 21. 7. 2015. Ani na poště si obžalovaná zásilku nevyzvedla, v důsledku čehož dle § 64 odst. 4 tr. řádu nastala desátý den od uložení tzv. fikce doručení. Tímto datem byl den 31. 7. 2025. Od tohoto doručení obžalované běžela lhůta pěti dnů k přípravě na veřejné zasedání. Ke dni konání veřejného zasedání měla obžalovaná lhůtu zachování. Obžalovaná se k veřejnému zasedání nedostavila a ani krajskému soudu žádným způsobem nesdělila důvod své nepřítomnosti. Krajský soud z centrální evidence vězňů ověřil, zda obžalovaná není k datu konání veřejného zasedání omezena na osobní svobodě. Nebylo zjištěno, že by byla ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody nebo v zabezpečovací detenci. Lhůta k přípravě na veřejné zasedání byla zachována také u státního zástupce. Dle krajského soudu tak nebyla žádná procesní překážka, která by bránila konat veřejné zasedání nepřítomnosti obžalované.
5. Z podnětů včas a řádně podaného odvolání krajský soud podle § 254 odst. 1 v řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost oddělitelného výroku o trestu, proti kterému odvolání směřuje, a správnost řízení, kterému předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Krajský soud nezjistil, že by vytýkané vady měly původ v jiném výroku napadeného rozsudku než ve výroku o trestu, proti kterému odvolání směřuje.
6. Ve vztahu k řízení před soudem prvního stupně, krajský soud nezjistil žádné procesní vady, které by zakládaly důvod pro zrušení rozsudku dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Hlavní líčení proběhlo v souladu s trestním řádem při zachování zákonných ustanovení, která se týkají práv obžalovaného na obhajobu a řádné objasnění věci.
7. Na podkladě podaného odvolání pak krajský soud přezkoumal napadený výrok o trestu a neshledal odvolání důvodné.
8. Krajský soud shledává uložený trest za odpovídající všem hlediskům vyplývajícím z § 38 a § 39 tr. zákoníku. Ze strany soudu prvního stupně byla odpovídajícím způsobem hodnocena závažnost spáchaného činu, osoba obžalované, její osobní poměry a možnosti její nápravy.
9. Není sporu o tom, že obžalovaná byla v minulosti dvakrát odsouzena. V obou případech se jednalo o trestnou činnost téže povahy, v obou případech právně kvalifikovanou jako zvláště závažný zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy. V prvním případě byl kvalifikován podle § 283 odst. 1, 2, písm. d) tr. zákoníku a obžalovaná byla odsouzena k podmíněnému trestu odnětí svobody. Ve druhém případě byl právně kvalifikován podle § 283

odst. 1, 2, písm. b) tr. zákoníku a obžalovaná byla odsouzena k podmíněnému trestu odnětí svobody s dohledem. Oba podmíněné tresty byly v roce 2017 nařízeny. Obžalovaná pak byla dne 2. 8. 2019 podmíněně propuštěna a dne 15. 8. 2023 se osvědčila ve zkušební době. Je nepochybné, že obžalovaná má sklon k páčání právě tohoto charakteru trestné činnosti a ani výkon nepodmíněných trestů ji neodradil od spáchání současného trestného činu. Není také sporu o tom, že s rozhodnutím o osvědčení ve zkušební době podmíněného propuštění zákon nespojuje tzv. fikci zahlazení a v takovém případě by bylo možné k uvedeným odsouzením přihlížet jako k přítěžující okolnosti. Závažnost spáchaného činu pak také zvyšuje i skutečnost, že obžalovaná poskytovala omamnou látku osobě ve věku 15 let. Krajský soud se však i za této situace zcela ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně, že přesto není důvod na uvedené přítěžující okolnosti pohlízet takovým způsobem, že by nezbytně zakládaly důvod pro to, aby na obžalovanou bylo působeno již uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody. Dle krajského soudu soud prvního stupně velmi přiléhavě hodnotí odstup času, který od těchto odsouzení uplynul a způsob života, který obžalovaná od propuštění z výkonu trestu vedla. Obžalovaná byla z výkonu trestu podmíněně propuštěna dne 2. 8. 2019. Ve stanovené zkušební době se dne 15. 8. 2023 osvědčila. Během zhruba 5 let, které uplynuly od propuštění z výkonu trestu do spáchání nyní posuzovaného trestného činu obžalovaná dokázala žít řádným životem. Obžalovaná se nedopustila žádného dalšího trestného činu ani přestupku. Před soudem deklarovala, že pečuje o [REDAKCE] z nichž mladší je útlého věku a obžalovaná s ním byla na rodičovské dovolené, po které nastoupí opět do zaměstnání. Před soudem prvního stupně prohlásila vinu a vyjádřila lítost nad spáchaným činem. Uvedené osobní poměry obžalované a polehčující okolnosti doznání, prohlášení viny a projevenou lítost je také nezbytně třeba při stanovení druhu a výměry trestu zohlednit. V argumentaci státní zástupkyně proti uložení podmíněného trestu pak krajský soud postrádá hodnocení uvedených polehčujících okolností, ač se jedná o zákonná hlediska vyplývající z § 39 tr. zákoníku.

10. Všechny významné skutečnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch obžalované, týkající se závažnosti činu, osoby obžalované, jejího přístupu k současnému trestnímu řízení soud prvního stupně také odpovídajícím způsobem zohlednil při stanovení výměry trestu. Závažnost činu nesporně zvyšuje poskytování marihuany nezletilému. Současně je třeba vzít v úvahu i nižší rozsah spáchaného skutku. Obžalovaná poskytovala marihuanu dvěma osobám jen v pěti a v sedmi případech. Rozsah trestné činnosti tak byl spíše menší a jednalo se o distribuci lehčí drogy, za kterou je marihuana považována. Jak je uvedeno shora, obžalovaná se doznala, prohlásila vinu a projevila lítost a od posledního výkonu trestu uplynula doba několika let. Tomu odpovídá výměra trestu stanovená mírně nad spodní hranicí zákonné trestní sazby ve výši 18 měsíců. Sklon obžalované k páčání právě drogové trestné činnosti pak soud prvního stupně adekvátně zohlednil v délce zkušební doby v trvání 24 měsíců a zejména současným vyslovením dohledu nad obžalovanou. Uložený dohled zajistí stálou kontrolu způsobu života obžalované a poskytne ji odborné vedení k tomu, aby vedla řádný život a došlo k naplnění výchovného účelu trestu.
11. Obžalovaná již v řízení před soudem prvního stupně projevila vstřícný přístup ke spolupráci s probační a mediační službou, když s ní byly projednávány předpoklady pro uložení alternativního trestu. Obžalovaná byla s probační a mediační službou v kontaktu. Na konzultaci se dostavila a popsala svou osobní a majetkovou situaci. Také probační a mediační služba doporučila alternativní trest, a to trest obecně prospěšných prací. Krajský soud se ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně, že s ohledem na osobní situaci obžalované se jeví vhodnější právě podmíněný trest odnětí svobody s dohledem. Obžalovaná pečuje o [REDAKCE] jedno [REDAKCE] věku a má nastoupit do zaměstnání ve [REDAKCE].
12. Uložení uvedeného trestu odpovídá i zákonným požadavkům § 55 odst. 2 tr. zákoníku. Trestný čin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1 tr. zákoníku je trestným činem s horní hranicí zákonné trestní sazby nepřevyšující pět let. Proto je třeba respektovat omezení pro uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody vyplývající z uvedeného ustanovení § 55 odst. 2 tr. zákoníku, dle kterého lze takový trest uložit jen za podmínky,

že jiný druh trestu by zjevně nevedl k nápravě pachatele. Krajský soud pak souhlasí se soudem prvního stupně, že s ohledem na odstup času od propuštění z výkonu trestu a současný postoj obžalované k trestnímu řízení a ke svému životu svědčí o tom, že možnosti alternativního trestu nejsou dosud vyčerpány, ač obžalovaná byla pro obdobný charakter trestné činnosti již odsouzena a vykonávala také nepodmíněné tresty odnětí svobody. Uložený druh a výměra trestu odpovídají všem hlediskům § 38 a § 39 tr. zákoníku a nelze na trest pohlížet jako na nepřiměřeně mírný.

13. Vzhledem k tomu, že krajský soud na podkladě odvolání státní zástupkyně neshledal důvod ke změně nebo ke zrušení napadeného rozsudku, odvolání jako nedůvodné podle § 256 řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obviněný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do **dvou měsíců** od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst.1 tr.řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst.3 tr.řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst.1 písm.a/ až l/ tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Liberec dne 19. 8. 2025

JUDr. Jitka Tomšová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Petra Píňalová

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyně Mgr. Zuzanou Bohatou Koldovskou při hlavním líčení konaném dne 25. září 2023,

takto:

obžalovaný

[REDACTED]

je vinen, že

1. v přesně nezjištěném období od května 2020 do roku 2021 na různých místech v [REDACTED] a [REDACTED] okres [REDACTED] poskytl přibližně ve 30 případech zdarma blíže nezjištěné množství pervitinu vždy na tzv. lajnu [REDACTED]
2. v přesně nezjištěném období od léta roku 2020 do července roku 2022 na různých místech v [REDACTED] okres [REDACTED] poskytl celkem přibližně v 10 případech vždy za částky od 500 Kč do 1 000 Kč pervitin v množství přibližně od 0,5 g do 1 g [REDACTED]
3. v přesně nezjištěném období od měsíce ledna roku 2023 do konce května 2023 v [REDACTED] okres [REDACTED] a v okolí [REDACTED] poskytl přibližně v 10 případech za částky od 200 Kč do 500 Kč blíže nezjištěné množství pervitinu za celkovou částku přibližně 3 000 Kč [REDACTED]
4. v přesně nezjištěném období od léta roku 2022 do konce května roku 2023 na různých místech v [REDACTED] okres [REDACTED] poskytl přibližně ve 23 případech vždy za částku 1 400 Kč vždy 1 g pervitinu a v jednom případě 0,5 g pervitinu rovněž za částku 1 400 Kč [REDACTED]

5. v přesně nezjištěném období od léta roku 2022 do konce května roku 2023 na různých místech v [redacted] okres [redacted] poskytl přibližně v 11 případech vždy za částku 200 Kč blíže nezjištěné množství pervitinu [redacted]
6. v přesně nezjištěném období od léta roku 2021 do začátku června 2023 na různých místech v [redacted] okres [redacted] poskytl přibližně ve 48 případech za částky od 500 Kč do 1 000 Kč celkem přibližně 30 g pervitinu za celkovou částku přibližně 30 000 Kč [redacted]
7. v přesně nezjištěném období od ledna 2023 do konce května roku 2023 na různých místech v [redacted] okres [redacted] poskytl přibližně v 5 případech za částky od 200 Kč do 300 Kč vždy přibližně 0,1 g pervitinu [redacted]
8. v přesně nezjištěném období od ledna 2023 do května roku 2023 na různých místech v [redacted] okres [redacted] poskytl přibližně ve 40 případech za částky od 1 000 Kč do 3 000 Kč pervitin v množství od 0,5 g do 2 g, tj. celkem přibližně 45 g pervitinu za celkovou částku přibližně 60 000 Kč, [redacted]
9. v přesně nezjištěném období od ledna 2023 do března roku 2023 na různých místech v [redacted] okr. [redacted] poskytl přibližně v 10 případech za částky od 200 Kč do 300 Kč vždy přibližně 0,2 g pervitinu [redacted]
10. v přesně nezjištěném období od července 2022 do konce května roku 2023 na různých místech v [redacted] okres [redacted] poskytl přibližně ve 30 případech pervitin vždy v množství od 0,1 g do 0,3 g za částku od 200 Kč do 500 Kč, celkem za částku přibližně 10.000 Kč, [redacted]
11. dne 6. 1. 2022 v nočních hodinách v [redacted] okres [redacted] v ulici [redacted] poskytl v 1 případě celkem 4,47 g pervitinu za částku 6 500 Kč [redacted] který tento pervitin dne 7. 1. 2022 v čase 02:00 hodin dobrovolně vydal hlídce Policie ČR,
12. v přesně nezjištěném období od počátku roku 2023 do konce března roku 2023 na různých místech v [redacted] okres [redacted] poskytl přibližně ve 4 případech vždy 0,3 g pervitinu za 500 Kč a v 1 případě celkem 2 g pervitinu za částku 2 400 Kč [redacted]
13. v přesně nezjištěném období od léta roku 2022 do března roku 2023 v [redacted] okr. [redacted] na adrese [redacted] č.p. [redacted] poskytl přibližně ve 20 případech zdarma pervitin vždy v množství přibližně 0,1 g [redacted]
14. od přesně nezjištěné doby do 17:10 hodin dne 6. 6. 2023 v obci [redacted] u [redacted] okres [redacted] na autobusové zastávce s označením [redacted] - [redacted] kde byl následně podle § 76 odstavec 1 trestního řádu zadržen hlídkou Policie ČR, KŘP [redacted] kraje, Územním odborem [redacted] Oddělením obecné kriminality [redacted] při sobě pro jiného přechovával mimo jiné plastový uzavíratelný sáček s krystalickou látkou o celkové hmotnosti 1,16 g, ve které bylo chemickým zkoumáním prokázáno celkem 0,37 g báze metamfetaminu,

přičemž pervitin je obecně užívaný název pro psychotropní látku metamfetamin, která je uvedena v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odstavec 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

zákonů, a uvedeného jednání se dopustil s vědomím, že se o takovou látku jedná, a ačkoliv nedisponoval povolením k zacházení s psychotropními látkami,

tedy

pod body 1. – 14.:

neoprávněně prodal, jinak jinému opatřil a pro jiného přechovával psychotropní látku,

čímž spáchal

pod body 1. – 14.:

přechin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavce 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

Podle § 283 odstavce 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **3 (tří) let**.

Toto odsouzení je nepodmíněné.

Podle § 56 odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 70 odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému zároveň ukládá trest propadnutí věci, a to 1,0 g pevné látky, ve které byl prokázán metamfetamin, a 2 kusů plastových sáčků, vše uloženo v sáčku č. [REDAKCE] v režimovém skladu Policie ČR, KŘP [REDAKCE] kraje, Odboru správy majetku – Oddělení materiálně technického zabezpečení, [REDAKCE] a mobilního telefonu značky [REDAKCE] barvy, IMEI [REDAKCE] s vloženou SIM kartou s telefonním číslem [REDAKCE]

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě podala dne 11. 9. 2023 obžalobu na [REDAKCE] [REDAKCE] pro skutek, který kvalifikovala jako přechin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavce 1 trestního zákoníku.
2. Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] při hlavním líčení uvedl, že se cítí být vinný, skutečnosti uvedené v obžalobě považuje za nesporné a souhlasil s tím, aby bylo upuštěno od jejich dokazování. S přijetím prohlášení viny souhlasila i přítomná státní zástupkyně. Nato bylo vyhlášeno usnesení, že soud přijímá prohlášení viny obžalovaného a dokazování v rozsahu, v jakém obžalovaný prohlásil svou vinu, tedy při zachování popisu skutků a právní kvalifikaci, nebylo prováděno. Soud tak učinil proto, že podmínky pro postup podle § 206c trestního řádu byly splněny,

Shodu s prvopisem potvrzuje Iva Souralová.

obžalovaný prohlásil svou vinu a souhlasil s popisem skutku i s jeho právní kvalifikací, stejně tak jako státní zástupkyně. Je tedy nepochybné, zejména na základě doznání obžalovaného, protokolů o výslechu svědků, protokolu o vydání věci, odborného vyjádření z kriminalistiky, vyhodnocení záznamů z telefonu, příkazu zdejšího soudu k odposlechu a záznamu telkomunikačního provozu a zpráv o osobní pověsti, že obžalovaný v době od května 2020 do června 2023 na různých místech na okrese ██████ poskytl řadě osob, které byly za tím účelem řádně vyslechnuty, pervitin za úplatu, přičemž částka se v některých případech za jeden gram pervitinu lišila. Pervitin je psychotropní látka, která je uvedena ve zvláštním právním předpisu o seznamech návykových látek, obžalovaný věděl, že se jedná o takovou látku, aniž by měl povolení s takovou látkou disponovat, čímž se v úmyslu přímém dopustil přečinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odstavce 1 trestního zákoníku.

3. Co se týče dtuhu a výměry trestu, soud vycházel z popisu skutků, společenské nebezpečnosti a také osoby obžalovaného. Obžalovaný má v Rejstříku trestů celkem 13 záznamů pro různorodou trestnou činnost, a to od roku 2007. Předchozí výchovné tresty nevedly ke kýženému účinku. Rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 1. 4. 2016, resp. 21. 5. 2016, pod sp. zn. 2 T 36/2014 mu byl uložen pro přečiny krádeže podle § 205 odstavce 2 trestního zákoníku a porušování domovní svobody podle 178 odstavce 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, který vykonal ke dni 27. 7. 2017. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 1. 7. 2016 pod sp. zn. 18 T 52/2016 mu byl pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavce 1 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 1 měsíc. Rozsudkem zdejšího soudu ze dne 28. 2. 2018, resp. 11. 7. 2018, pod sp. zn. 4 T 135/2017 mu byl pro přečin krádeže podle § 205 odstavce 2 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, který vykonal ke dni 3. 6. 2019. Posledním rozhodnutím v ČR je rozsudek zdejšího soudu ze dne 9. 1. 2019 pod sp. zn. 2 T 36/2018, kterým byl uznán vinným pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavce 1 trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 3 měsíců, který vykonal ke dni 3. 9. 2019. Toliko k jeho trestní minulosti. Z obžaloby je zřejmé, že obžalovaný se nyní projednávané trestné činnosti dopouštěl krátce po posledním výkonu trestu odnětí svobody, a to prokázaně již od května 2020, do doby, než došlo k jeho zadržení, tedy v červnu 2023. I když byl opakovaně ve výkonu trestu, nedošlo ke kýžené nápravě a znovu se dopouští další trestné činnosti, nepochybně závažnějšího charakteru, když se jedná o trestnou činnost spojenou s distribucí drog. Dopustil se jí tak 14 skutky a po delší dobu, v období tří let, než došlo k jeho zadržení a uvalení vazby. Obžalovaný sám k sobě uvedl, že je to delší dobu, kdy byl naposledy zaměstnán, jinak jej živili rodiče, z výše uvedeného vyplývá, že se v podstatě živil trestnou činností. Za tohoto stavu nelze ukládat jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody. Obžalovaný byl ohrožen podle § 283 odstavce 1 trestního zákoníku sazbou od jednoho roku do pěti let. Soud zároveň přihlédl k jeho prohlášení viny, což je podstatná, avšak jediná polichčující okolnost. Proto mu nebyl uložen navrhovaný trest, ale trest odnětí svobody přesně v polovině zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 3 let, se zařazením do věznice s ostrahou, neboť pro to byly splněny zákonné podmínky.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno do **osmi dnů** od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze podle § 246 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu napadat opravným prostředkem.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Česká Lípa 25. září 2023.

Mgr. Zuzana Bohatá Koldovská v.r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23. listopadu 2023 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Korpase a soudců JUDr. Jitky Tomsové a JUDr. Blanky Škrétové v trestní věci obžalovaného: [REDAKCE] o odvolání **obžalovaného** a **státní zástupkyně** Okresního státního zastupitelství v České Lípě proti rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 25.9.2023, č.j. 33 T 98/2023-381,

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek **zrušuje** ve výroku o trestu odnětí svobody a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje** tak, že se

obžalovaný: [REDAKCE]

odsuzuje

Podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **dvou (2) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný k výkonu trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Jinak zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.

Podle § 256 tr. řádu se odvolání státní zástupkyně **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným, že v přesně nezjištěném období od května 2020 do 6.6.2023 na různých místech v [REDAKCE]

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Kratzerová.

poskytl přibližně ve 30 případech zdarma blíže nezjištěné množství pervitinu vždy na tzv. lajnu, přibližně v 10 případech vždy za částky od 500 Kč do 1 000 Kč poskytl pervitin v množství přibližně od 0,5 g do 1 g, přibližně v 10 případech za částky od 200 Kč do 500 Kč poskytl blíže nezjištěné množství pervitinu za celkovou částku přibližně 3.000 Kč, přibližně ve 23 případech vždy za částku 1.400 Kč vždy 1 g pervitinu a v jednom případě 0,5 g pervitinu rovněž za částku 1.400 Kč poskytl, přibližně v 11 případech vždy za částku 200 Kč poskytl blíže nezjištěné množství pervitinu, přibližně ve 48 případech za částky od 500 Kč do 1.000 Kč celkem přibližně 30 g pervitinu za celkovou částku přibližně 30.000 Kč poskytl, přibližně v 5 případech za částky od 200 Kč do 300 Kč vždy přibližně 0,1 g pervitinu poskytl, přibližně ve 40 případech za částky od 1 000 Kč do 3 000 Kč pervitin v množství od 0,5 g do 2 g, tj. celkem přibližně 45 g pervitinu za celkovou částku přibližně 60.000 Kč, poskytl, přibližně v 10 případech za částky od 200 Kč do 300 Kč vždy přibližně 0,2 g pervitinu poskytl, přibližně ve 30 případech pervitin vždy v množství od 0,1 g do 0,3 g za částku od 200 Kč do 500 Kč, celkem za částku přibližně 10.000 Kč, poskytl v 1 případě celkem 4,47 g pervitinu za částku 6.500 Kč poskytl, který tento pervitin dne 7.1.2022 v čase 02:00 hodin dobrovolně vydal hlídce Policie ČR, přibližně ve 4 případech vždy 0,3 g pervitinu za 500 Kč a v 1 případě celkem 2 g pervitinu za částku 2.400 Kč poskytl, přibližně ve 20 případech poskytl zdarma pervitin vždy v množství přibližně 0,1 g, a při sobě pro jiného přechovával mimo jiné plastový uzavíratelný sáček s krystalickou látkou o celkové hmotnosti 1,16 g, ve které bylo chemickým zkoumáním prokázáno celkem 0,37 g báze metamfetaminu, přičemž pervitin je obecně užívaný název pro psychotropní látku metamfetamin, která je uvedena v příloze č. 5 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, ve smyslu § 44c odstavec 1 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, a uvedeného jednání se dopustil s vědomím, že se o takovou látku jedná, a ačkoliv nedisponoval povolením k zacházení s psychotropními látkami. Soud prvního stupně jednání obžalovaného právně kvalifikoval jako přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku a v trestní sazbě § 283 odst. 1 tr. zákoníku mu uložil trest odnětí svobody v trvání 3 let, k jehož výkonu jej zařadil do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Dále ve smyslu ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku obžalovanému uložil trest propadnutí věci, a to 1,0 g pevné látky, ve které byl prokázán metamfetamin, 2 kusů plastových sáčků, a mobilního telefonu značky, barvy, IMEI s vloženou SIM kartou s telefonním číslem.

2. Proti tomuto rozsudku si podal obžalovaný odvolání, které cílil výlučně do výroku o trestu. Obžalovaný zdůraznil, že soudem prvního stupně nebyly zohledněny veškeré rozhodné polehčující skutečnosti pro stanovení druhu a výměry trestu, když soud prvního stupně dostatečně nehodnotil tíživou osobní situaci, v níž se obžalovaný trestného jednání dopustil, když byl od 14 let závislý na pervitinu. Dále zdůraznil, že mu v řízení polehčovalo, že se k trestné činnosti doznal, napomohl výrazným způsobem k odhalení jím spáchané trestné činnosti a svého jednání upřímně litoval. Obžalovaný uvedl, že si uvědomil závažnost svého jednání, když se chce namísto páčání trestné činnosti věnovat rodině a práci, kterou mu

pomůže zajistit otec. Z těchto důvodů navrhl, aby mu byl uložen mírnější trest odnětí svobody, než jak stanovil soud prvního stupně, a sice ve výměře 18 měsíců.

3. Proti tomuto rozsudku podala odvolání rovněž státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v České Lípě (dále jen státní zástupkyně) výlučně do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného, kdy zdůraznila, že obžalovaný je osobou trestně právně narušenou, když se v minulosti opakovaně dopouštěl různorodé trestné činnosti, za níž již byl 3 krát ve výkonu trestu odnětí svobody. Naposledy vystoupil z výkonu trestu dne 3.9.2019, když se nyní posuzované trestné činnosti začal dopouštět v květnu 2020. Trestné činnosti se dopouštěl ze zjištěných důvodů, kdy soud prvního stupně při individualizaci trestu dostatečně nezohlednil, že obžalovaný se jednání dopustil vůči 13 odběratelům, trestného činu se dopouštěl po dobu 3 let a distribuoval pervitin v celkovém objemu 131g, což se blíží hranici značného množství, které je stanoveno od 150g. Z těchto důvodů navrhla, aby byl obžalovanému naopak uložen přísnější trest odnětí svobody, a to ve výměře 3 a půl roku.
4. Krajský soud z podnětu řádně a včas podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1, odst. 2 tr. řádu zákonnost a odůvoděnost napadeného výroku o trestu, jakož i správnost postupu řízení, které vyhlášení rozsudku předcházelo, a správnost výroku o vině, v němž má výrok o trestu svůj podklad, a dospěl k těmto závěrům.
5. V úvodu musí krajský soud konstatovat, že v průběhu řízení neshledal žádné takové procesní vady či pochybení, které by měly vliv na správnost a zákonnost napadeného rozsudku. Hlavní líčení proběhla v souladu s trestním řádem při zachování všech práv obžalovaného a nebyly zjištěny žádné důvody, pro které by bylo třeba reagovat postupem dle § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu a napadený rozsudek zrušit.
6. Soud prvního stupně pak v rámci hlavního líčení zákonným způsobem přijal ve smyslu ustanovení § 206c odst. 4 tr. řádu prohlášení viny obžalovaného a řádně jej poučil o důsledcích takového procesního postupu. Soud prvního stupně tak ve věci stran výroku o vině nikterak nepochybil, když učinil v návaznosti na svůj procesní postup skutkové závěry ve shodě s podanou obžalobou a uznal obžalovaného vinným ze spáchání přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku. Ostatně proti těmto závěrům soudu prvního stupně ani žádná z procesních stran nebrojila, a obžalovaný ani ve smyslu ustanovení § 206c odst. 7 tr. řádu a § 246 odst. 1 písm. b) tr. řádu brojit nemohl. Krajskému soudu tak nepříslušelo jakkoliv správnost výroku o vině přezkoumávat, jak co do skutkových, tak co do právních závěrů soudu prvního stupně.
7. Krajský soud tak v řízení předcházejícím vyhlášení napadeného rozsudku, jakož i ve výroku o vině, v němž má odvoláním obžalovaného napadený výrok o trestu svůj podklad, neshledal žádné takové pochybení, které mělo vliv na správnost a zákonnost soudem prvního stupně uloženého trestu.
8. Krajský soud se v dané věci plně ztotožnil se závěry soudu prvního stupně stran techniky a druhu ukládaných trestů. Krajský soud se však již nemohl plně ztotožnit se závěrem soudu prvního stupně stran výměry uloženého trestu odnětí svobody, a proto do napadeného rozsudku zasáhl z titulu ustanovení § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu, výrok o trestu odnětí svobody zrušil a sám o potrestání obžalovaného rozhodl. Přitom krajský soud při individualizaci trestu znovu vážil obsah ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku, přihlížel rovněž

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Kratzerová.

k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem případu a k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, stejně jako k poměrům obžalovaného. Za přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku může soud jeho pachatele uložit trest odnětí svobody na 1 rok až 5 let nebo peněžitý trest. K typologii obžalovaným páchané trestné činnosti je třeba uvést, že se jedná o trestnou činnost parazitní, využívající závislosti některých členů společnosti, která je způsobila k prohlubování problémů konzumentů těchto látek, které ve společnosti mají. Uvedená trestná činnost tak patří mezi závažnější v hierarchii jednotlivých přečinů, čemuž ostatně odpovídá i zákonodárcem stanovená trestní sazba. Obžalovaný se v posuzované věci dopustil trvalého trestného činu se znaky pokračování, za kterou bylo nutno mu ukládat samostatný trest. V tomto směru se krajský soud se závěry soudu prvního stupně ztotožnil. Krajský soud však musí k námitkám odvolatelů rozvedeným v podaných odvoláních konstatovat, že soud prvního stupně se při individualizaci trestu nedostatečně vypořádal s polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi na straně obžalovaného, a s otázkou společenské škodlivosti jednání obžalovaného. Soud prvního stupně zkonstatoval trestněprávní narušení obžalovaného, který byl v minulosti 13 krát trestán, dopustil se trestné činnosti krátce po výstupu z předchozího trestu odnětí svobody, nyní posuzovaná trestná činnost měla vůči dříve páchané gradační tendenci, dopustil se jí bez omluvitelných důvodů a byl již v minulosti opakovaně trestán nepodmíněným trestem odnětí svobody. Tyto důvody vedly soud prvního stupně k závěru o nutnosti uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Dále soud prvního stupně přihlédl k prohlášení viny obžalovaného stran určení výměry trestu odnětí svobody. V těchto souvislostech musí krajský soud uvést, že soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku rekapituloval toliko přitěžující okolnosti v podobě recidivy obžalovaného (§ 42 písm. q/ tr. zákoníku), dále skutečnosti, které zvyšovaly společenskou škodlivost jednání obžalovaného (spáchání skutku krátce po výstupu z výkonu trestu odnětí svobody) a okolnost rozvedenou v ustanovení § 39 odst. 1 tr. zákoníku (prohlášení viny ze strany obžalovaného). Naproti tomu soud prvního stupně nikterak ve věci nehodnotil, že obžalovanému v nyní posuzované věci také polehčovalo, že se ke spáchání stíhaného jednání plně doznal (§ 41 písm. l/ tr. zákoníku), podstatným způsobem napomohl k objasnění jím páchané trestné činnosti (§ 41 písm. m/ tr. zákoníku) a svého jednání upřímně litoval (§ 41 písm. o/ tr. zákoníku). Krajský soud musí na druhou stranu nad rámec závěrů soudu prvního stupně a námitek státní zástupkyně v podaném odvolání konstatovat, že obžalovanému na druhou stranu v řízení přitěžovalo, že se stíhaného jednání dopustil úmyslně (§ 42 písm. a/ tr. zákoníku), ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. b/ tr. zákoníku), a čin spáchal ve větším rozsahu, když se posuzuje množství konzumentů, kterým obžalovaný pervitin distribuoval, doba páchaní skutku a množství distribuovaného pervitinu (§ 42 písm. m/ tr. zákoníku). Dále je nutno doplnit, že společenská škodlivost jednání obžalovaného ve vztahu k množství distribuovaného pervitinu, byla v řízení snižována dobou páchaného jednání, neboť obžalovaný pervitin distribuoval v rozsahu blízcím se hranici rozsahu značného jen s ohledem na dlouhodobost stíhaného jednání, když fakticky nakládal v krátkodobém časovém úseku nakládal s množstvím větším než malém. Obžalovaný nedisponoval aktuálně značným množstvím této látky a ani ji v krátkodobém horizontu nedistribuoval. Je totiž velký rozdíl stran míry společenské škodlivosti v tom, v jakém časovém horizontu pachatel s kvalifikovaným množstvím pervitinu nakládal. Závěr o škodlivosti množství zjištěného pervitinu musí být relativizován zjištěním, že obžalovaný s tímto množstvím nakládal v období 3 let a nikoliv v řádu dnů či několika málo měsíců. Soud prvního stupně naopak ve vztahu k druhu ukládaného trestu neopomněl zdůraznit, že obžalovaný je osobou trestněprávně výrazněji narušenou. Krajský soud k tomuto závěru uvádí, že obžalovaný má v opise rejstříku

trestů 12 přičitatelných odsouzení pro různorodou trestnou činnost, kdy v minulosti čelil opakovaně kratším trestům odnětí svobody, které jej zjevně nevedly k nápravě. Navíc se posuzované trestné činnosti začal dopouštět záhy po posledním výstupu z výkonu trestu odnětí svobody. Ve smyslu ustanovení § 55 odst. 2 tr. zákoníku je tak zcela zřejmé, že dosažení účelu trestní politiky, tedy vedení řádného způsobu života, nelze u obžalovaného dosáhnout jiným způsobem, než uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody. K tomuto závěru krajský soud dospívá i na podkladě úvahy, že obžalovaný ze zjištěných důvodů upřednostňoval páčání trestné činnosti před opatřováním si finančních prostředků prací, a ohrozil na případ svého potrestání výchovou a výživu svých nezaopatřených dětí. Ostatně proti závěru o nezbytnosti uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody ani žádná ze stran v podaném odvolání nebrojila. Krajský soud musí ve věci konstatovat, že na případ, kdyby obžalovaný neprohlásil svoji vinu, reálně by v úvahu připadalo spojit potrestání obžalovaného s trestem vyměřeným v horní polovině zákonné trestní sazby, jak ve věci navrhovala státní zástupkyně. Na druhou stranu však bylo nezbytné vyhodnotit shora uvedené polehčující okolnosti na straně obžalovaného, když obžalovaný svým postojem velmi napomohl k objasnění stíhané trestné činnosti, které vedou krajský soud k závěru, že přiměřené potrestání obžalovaného je třeba spojit s uložením trestu ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby. Krajský soud tak za přiměřené všech shora uvedeným rozhodným okolnostem případu, osobě obžalovaného a možností jeho nápravy považoval uložit obžalovanému trest odnětí svobody na rozhraní první a druhé čtvrtiny zákonné trestní sazby, a to ve výměře 2 let. Krajský soud nemohl při stanovení výměry trestu přihlídnout k námitce obžalovaného, že se stíhaného jednání dopustil pod vlivem tíživých osobních a rodinných důvodů, kdy neléčená závislost na omamných a psychotropních látkách nemůže být považována za tíživé osobní poměry, neboť stav neléčené závislosti na omamných a psychotropních látkách si obžalovaný zapříčinil vlastním zaviněním. Rovněž na straně obžalovaného nebyly zjištěny žádné tíživé rodinné poměry, neboť samo narození dítěte nelze označit za tíživé životní a rodinné poměry. Kdyby obžalovaný měl zájem ve stíhaném období na řádném fungování rodiny, nic mu nebránilo vyhledat odbornou pomoc stran své závislosti, ucházet se o zaměstnání a prací si obstarávat prostředky na obživu, když společnost v současné době nabízí bezpočet možností každému jejímu členu na získávání finančních prostředků legální cestou. Shodně jako soud prvního stupně dospěl krajský soud k závěru, že obžalovaný splňuje veškeré zákonné předpoklady ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku k zařazení k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou.

9. Naproti tomu se krajský soud plně identifikoval se závěry soudu prvního stupně pro uložení trestu propadnutí věci ve smyslu ustanovení § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť se jednalo o věci určené ke spáchání stíhaného jednání. Soud prvního stupně sice nadbytečně do výrokové části napadeného rozsudku uvedl, kde se některé z těchto věcí nacházejí, nicméně se nejednalo o takovou zásadní věcnou vadu, kterou by bylo nutno v rámci odvolacího řízení napravit.
10. Z podnětu odvolání obžalovaného krajský soud jako nepřiměřeně přísný zrušil podle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu výlučně uložený trest odnětí svobody a nově podle § 259 odst. 3 tr. řádu o potrestání obžalovaného rozhodl tak, že mu uložil mírnější trest odnětí svobody, než jak mu byl uložen soudem prvního stupně. Vzhledem ke skutečnosti, že krajský soud na podkladě podaných odvolání neměl zákonného podkladu ke korekci výroku o vině a trestu propadnutí věci, zůstal v tomto rozsahu napadený rozsudek nezměněn. S ohledem na

skutečnost, že krajský soud neshledal podkladu pro zpřísnění uloženého trestu, odvolání státní zástupkyně jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

Liberec 23.11.2023

Mgr. Lukáš Korpas, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Kratzerová.

**Lenka
Kratzerová**

Digitálně podepsal
Lenka Kratzerová
Datum: 2023.11.23
13:04:48 +01'00'